

ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBEC HRADIŠTKO

LÉTO 2020

Téma: PRÁZDNINY V DOBĚ PIONÝRSKÝCH TÁBORŮ

**Dopady
nouzového stavu
na rozpočet obce**

**Rozhovor
s Harunou Honcoop**

**Nalezený zápis
z obecní kroniky**

Obec se úspěšně ubránila propuknutí nákazy Covid-19. Přispěly k tomu jak šikovné švadleny, které nezištně šily roušky, tak členové SDH Hradištko, kteří se ujali distribuce dezinfekce.

Na přelomu dubna a května byl opraven povrch komunikace v centru obce v úseku mezi restaurací Japeka a křižovatkou ulic Pikovická, Ve Dvoře a K Sekance.

V nouzovém režimu proběhl v pátek 8. května pietní akt. Účastnili se ho pouze zástupci obce, místních spolků a Československé obce legionářské, tentokrát bez přítomnosti veřejnosti.

V pondělí 18. května byla zahájena dobrovolná školní docházka pro žáky prvního stupně. Výuka probíhala ve skupinách s maximálním počtem 15 dětí za přísných hygienických podmínek.

Dne 1. června byla znovuotevřena mateřská škola, k docházce se přihlásilo 26 z celkového počtu 79 dětí. Děti a učitelky byly osvobozeny od povinnosti nošení roušek.

V neděli 7. června pořádalo MS Medník okresní kolo soutěže pro mladé myslivce a ochránce přírody. Vítězové budou místní sdružení reprezentovat v Národním finále Zlaté srnčí trofeje.

V neděli 14. června se uskutečnil na Pivovarském rybníku 2. ročník rybářských závodů pro samostatně chytající děti do 15 let. Zúčastnilo se ho 16 závodníků a vítěz nachytl 8,5 metrů ryb.

Poté, co se odstěhovala škola, získal zámek nové nájemníky. Výklenek s malým oknem na západní zdi si vyhlédl párek poštolek obecných, který zde vyvedl pět mláďat.

Vážení spoluobčané,
milí čtenáři,

v minulém čísle Zpravodaje jsme zmiňovali, že obec zadala projekt na rekonstrukci budovy čp. 3 pro potřeby obecního úřadu (bývalé kanceláře tiskáren). Plánovali jsme, těšili se, po prohlídkách jsme se zde už viděli. Ale člověk miní... V březnu nám všem pozměnila život pandemie virové choroby Covid-19, v dubnu jsme si začali zvykat a v květnu jsme začali znovu plánovat. Obci, podobně jako většině obyvatel světa, se změnil život a výchozí stav pro plánování. V našem případě víme, že finance od státu v rámci rozpočtového určení daní nebudou v takové výši jako doposud. Víme, že chceme, že musíme zvládnout dokončení realizace tlakové kanalizace v horní části Hradištku. Dá se předpokládat, že příprava projektu, výběrové řízení a rekonstrukce budovy čp. 3 zabere minimálně 1,5 roku. A jednalo by se o částku v řádech milionů (přístupová cesta, odvlhčení, vytápění, rozvody slaboproudu atd.). Také jsme se dozvěděli, že zamýšlené využití zámku pro základní uměleckou školu je vzhledem k hygienickým požadavkům nerealizovatelné. Za stávající prostory obecního úřadu platíme nájem.

Nouzový stav nám ukázal, že umíme efektivně pracovat z domova. Tento fakt spolu se stávajícími částečnými pracovními úvazky byl důvodem, proč jsme původní úvahy přehodnotili a zjistili, že za těchto podmínek nebudou prostory zámku nedostatečné. Jak se říká, všechno zlé je pro něco dobré. Nejdříve jsme o zámku přemýšleli krátkodobě, pak dlouhodobě a nyní po odezvě zaměstnanců obce, zastupitelů a některých občanů trvale. Obecní úřad patří do zámku, číslo popisné jedna to jen potvrzuje. Když jsme se v roce 2014 ze zámku stěhovali a nevěděli, jak vše dopadne, byli jsme za kanceláře od ČMSCH velmi vděční. Je na místě chovateli za šestiletý azyl poděkovat. Přejeme si, abychom se vrátili do centra obce. Půjde o složitý, dlouhodobý a náročný proces. Přestěhování úřadu do zámku je jedním z kroků. Snad nás něco nepřekvapí nebo nezastaví, zámek je památkově chráněnou budovou. Vnitřní rekonstrukce zámku z ledna 2018 pro účely dočasného využívání základní školou dostane návratem úřadu větší smysl. Obecní úřad se tak stane výchozím a pevným bodem pro navazující rozvoj území. Zámek je pro nás symbolem Hradištku, zámek je pro nás srdeční záležitostí.

RADKA SVOBODOVÁ,
starostka obce

TELEGRAFICKY

- obec vypověděla nájemní smlouvu s ČMSCH o pronájmu prostor pro obecní úřad, úřad se přestěhuje na zámek, knihovna zůstane ve stávajícím prostoru
- byly zastaveny projekční práce na rekonstrukci čp. 3 pro potřeby obecního úřadu a knihovny
- byly provedeny rozpočtové změny v rozpočtu obce pro zmírnění ekonomických dopadů nouzového stavu, zastupitelstvo schválilo snížení částky na opravu místních komunikací, odložení opravy příradyčce Posázavského vodovodu a odložení výstavby zbývajících úseku chodníku na Brunšově na příští rok
- neuvolnění členové zastupitelstva odhlasovali novou výši svých odměn v období od června do prosince 2020 ve výši 0 Kč, neuvolněný místostarosta obce se pro totéž období vzdal poloviny svého platu
- poděkování panu Otakarovi Havlíčkovi, pracovníku sběrného dvora, který odchází do důchodu, za jeho práci; na jeho místo přechází z údržby obce p. Hýna
- ve výběrovém řízení na novou účetní byla vybrána R. Hrabánková, která nastoupí od 1. září 2020
- byla opravena dlažba na komunikaci v centru obce v úseku od restaurace Japeka k zámku
- výstavba kanalizace Nade Vší probíhá podle harmonogramu, komunikace jsou postupně upravovány asfaltovým recyklatem, stavba by měla být dokončena v lednu 2021
- na webových stránkách obce byl spuštěn mapový informační geoportál GOBec
- od 1. září bude v základní škole zřízen nultý ročník pro 10–15 předškoláků, což umožní přijmout do mateřské školy více dětí
- v období od 26. června do 30. srpna 2020 bude zcela uzavřena silnice na Slapy
- proběhla kontrola hospodaření obce ze strany Středočeského kraje bez výhrad, zastupitelstvo schválilo závěrečný účet obce za rok 2019 a účetní závěrku obce, MŠ a ZŠ

SOUTĚŽ: ZNÁTE DOBRĚ HRADIŠTKO?

Odhalte, ve které části naší obce byl pořízen tento snímek. Správnou odpověď nám napište na redakce@hradistko.cz

nebo písemně na adresu Obecního úřadu Hradištko, a to nejpozději

do 31. srpna 2020.

Nezapomeňte připsat své jméno a kontakt. Vyherce obdrží publikaci „Hradištko a okolí“. Dále vyzýváme čtenáře-fotografy o zaslání fotografie v tiskové kvalitě ve formátu na výšku na titulní stranu příštího čísla pořízenou v katastru naší obce.

Z obsahu ZPRAVODAJE LÉTO 2020

Z JEDNÁNÍ ZO, ZPRÁVY Z ÚŘADU:

Zastupitelstvo jednalo 20. května 2020	2
Komentář k rozpočtu 2020	2
Odečty vodoměrů	2
Schválený rozpočet obce Hradištko na rok 2020	
po 3. rozpočtové změně	3
Školní a sociální komise	4
Obecní úřad žádá občany	4
Průjezdnost komunikací	4
Pojednání o sběrném dvoře	5
Kdo je autorem titulní fotografie jarního Zpravodaje?	5

TÉMA: PIONÝRSKÉ TÁBORY:

Z časů pionýrských táborů	6
Na tábor s hasiči	6
Trauma z tábora v Malovidech	7
Pionýrský oddíl Mravenci	7
Pionýrský tábor Přátelství	8
Moje vzpomínky na tábor	9

ROZHOVOR S HARUNOU HONCOOP:

Vnímám i pozadí čínské vstupu	10 – 11
-------------------------------	---------

ŠKOLA, ŠKOLKA:

Přípravný ročník ZŠ Hradištko	12
-------------------------------	----

Školka v době pokoronavirové	12
Kalendárium	12

KNIHOVNA:

Rady a zkušenosti čtenáře e-knih	13
----------------------------------	----

HRADIŠTSKÝ TALENT:

Harfistka z Hradištku	14
-----------------------	----

SOCIÁLNÍ SLUŽBY:

Centrum sociálních služeb Hvozdy, o. p. s.	15
Poděkování z Pikovic	15

SPOLKY:

Letošní jaro bylo z pohledu hasičů o poznání klidnější	16
Nové metody záchrany srnčat před sekačkou	16
Okresní kolo soutěže mladých myslivců	16

TIP NA VÝLET:

Výlet za přeříznutým mlýnem	17
-----------------------------	----

Z HISTORIE:

Nalezený zápis do obecní kroniky z roku 1968	18
--	----

NAPSALI JSTE NÁM:

Zákaz vjezdu na počátku Posázavské stezky	19
---	----

INZERCE:

	20
--	----

Zpravodaj obce Hradištko – léto 2020, čtvrtletník vychází 8. července 2020. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištku, Brunšova, Pikovic a Rajchardova, IČ 00241245. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 400 výtisků – zdarma. Distribuce OÚ Hradištko. Tisk Kaliba. Redakce: Lucie Hašková, Rudolf Zdeněk, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek, Ing. Ladislav Vondrášek, Mgr. Jana Chadimová. Grafická úprava: PAPAVER. Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz.
Uzávěrka příštího čísla je 10. září 2020.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 20. KVĚTNA 2020

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Bezúplatné nabytí pozemků od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, na nichž se nachází místní komunikace ve správě obce sloužící veřejnému užívání.
- Podání žádosti o bezúplatný převod pozemků parc.č. 870/9 a parc.č. 870/10 pod stavbou chodníků v obci Hradištko z vlastnictví Středočeského kraje do vlastnictví obce Hradištko.
- Prodej pozemku p.č. 168/9, zahrada, o výměře 100 m². Celková cena činí 40 000 Kč.
- Výkup a uzavření kupní smlouvy na pozemek p.č. 629/13, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 630 m². Celková částka činí 44 100 Kč, to je 70 Kč/m².
- Výkup a uzavření kupní smluv na pozemky v ulici Naděje o celkové výměře 3 276 m² za celkovou kupní cenu 1 722 Kč a v ulici Na Domku o celkové výměře 2 254 m² za celkovou kupní cenu 1 200 Kč. Předmět prodeje tvoří také součásti a příslušenství pozemkových parcel, kterými jsou zejména zpevněný živičný povrch, zámková dlažba, betonové obrubníky, systém

odvádění dešťových vod a jejich vsakování, které jsou nově vybudovanou dopravní infrastrukturou, jejíž užívání bylo povoleno na základě Kolaudačního souhlasu s užíváním stavby.

- Směrnici č. 03/2020 k poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů včetně sazebníku úhrad za poskytování informací.
- Dodatečně Nařízení obce Hradištko č. 01/2020 vydané dne 16.3.2020 ke stanovení opatření ke zmírnění šíření nákazy nemoci COVID 19. Nařízení bylo zveřejněno na úřední desce dne 16.3.2020.
- Měsíční odměnu neuvolněných členů zastupitelstva s platností od 1. května 2020, pro neuvolněného místostarostu 16 414 Kč, pro neuvolněného předsedu výboru nebo komise 0 Kč, pro neuvolněného člena výboru nebo komise 0 Kč a pro neuvolněného člena zastupitelstva 0 Kč.
- Rozpočtovou změnu č. 03/2020, kterou se snižují rozpočtové příjmy o částku 6 300 tisíc Kč na celkových 80 5144 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpočtové výdaje se snižují o částku 5 396 tisíc Kč na celkových 97 457 tisíc po provedené rozpočtové změně.
- Závěrečný účet obce Hradištko za rok 2019, kdy celkové konsolidované příjmy činily částku ve výši 78 618 tisíc Kč, celkové konsolidované výdaje činily částku ve výši 73 894 tisíc Kč a výsledek hospodaření

za rok 2019 bez výhrad. Při přezkoumání hospodaření obce za rok 2019 nebyly zjištěny chyby, nedostatky a rizika, která mohou mít negativní dopad na hospodaření územního celku v budoucnosti.

- Účetní závěrku obce Hradištko, Mateřské školy Hradištko a Základní školy Hradištko.
- Smlouvy o příspěvku na rozvoj veřejné infrastruktury mezi Obcí Hradištko a Lesy České republiky s.p. za účelem vybudování splaškové tlakové kanalizace a připojení budovy č.p. 129 a budovy č.p. 131.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Informaci starostky obce o odpuštění nájmů v č.p. 303 a 327 za měsíce duben a květen 2020 v souvislosti s nouzovým stavem.
- Informaci starostky obce, že Obecní úřad Hradištko jako správce poplatku nebude sankcionovat opožděné uhrazení místních poplatků za odpad a psa v případě, že budou zaplacený do 31. května 2020, a to z důvodu omezení provozu pokladny po dobu nouzového stavu. Veřejnost byla informována způsobem v místě obvyklým dne 14. 4. 2020.
- Informaci starostky obce o ustanovení pracovní skupiny ve složení Ing. Antonín Branný, Bc. Vladimíra Čapková, Miloš Neužil a Tomáš Pipota, která zhodnotí celkové dopady propadu příjmů obce a navrhne řešení, které bude podléhat schválení zastupitelstvem na dalším veřejném zasedání.

ODEČTY VODOMĚŘŮ

Blíží se termín pravidelných odečtů vodoměrů k ročnímu vyúčtování spotřeby vody. Odečty k ročnímu zúčtování se realizují jednou ročně jedním z následujících způsobů.

Odečet stavu vodoměru **provede pověřený pracovník**

Samooodečtem. Může provést sám odběratel a stav nahlásit jednou z následujících možností:

- on-line prostřednictvím **Nahlášení samooodečtu** na stránkách obce Hradištko,
- **telefonicky** nebo **SMS zprávou** na tel. 733 123 234
- **e-mailem** na: odecy@hradistko.cz
- **osobně** na Obecním úřadě Hradištko

Spolu s uvedením odečteného stavu je nutné uvést jméno odběratele, odběrné místo, číslo vodoměru a datum odečtu.

Pokud pověřený pracovník nezajistí přímý odečet na místě nebo neobdržíme odečet jiným způsobem, bude **zúčtovací faktura vystavena** v souladu s platnou právní úpravou **odhadem** na základě spotřeby v předcházejícím období. Podrobné informace jsou uvedeny na stránkách obce Hradištko nebo vám je sdělí pracovníci obecního úřadu.

Zároveň oslovujeme případné zájemce, kteří by měli zájem provádět odečítání vodoměrů, aby kontaktovali Obecní úřad Hradištko na tel. 257 740 441 nebo 731 658 508. Odečty, dle částí obce, jsou prováděny na dohodu o provedení práce jednou ročně.

Text: RADKA SVOBODOVÁ

KOMENTÁŘ K ROZPOČTU 2020

Obvykle si čtete v jarním Zpravodaji komentář ke schválenému rozpočtu. Tentokrát jsem ho vynechal, sestavovali a schválili jsme rozpočet, v němž s dopady ekonomické krize nebylo a nemohlo být počítáno. Predikovat vývoj rozpočtu v březnu 2020 bylo jako věštění z křišťálové koule.

Aktuálně v květnu 2020 zastupitelstvo schválilo rozpočtovou změnu č. 03/2020, kterou zatím promítáme propady příjmů v rámci rozpočtového určení daní ve výši 6,5 mil. Kč na úkor oprav a investic do místních cest a vodovodní sítě.

Prioritou pro tento rok bylo dokončení přístavby a nástavby ZŠ Hradištko, doplatek obce bez vybavení cca 9 mil. Kč. Tuto investici si již můžeme odškrtnout jako provedenou a profinancovanou. Další prioritou je dokončení rozšíření tlakové kanalizace v části obce Nade Vsi, zde je doplatek obce cca 18 mil. Kč. Na tyto velké investiční akce jsme se dlouhodobě připravovali, měli jsme ke konci prosince 2019 na účtech řádově 20 mil. Kč. Připomínám, že rozpočet obce není jen o doplatecích investičních akcí, ale i o částkách za běžný provoz, jako je zajištění chodu vodovodu a kanalizace, provoz MŠ, ZŠ, veřejného osvětlení, odpadového hospodářství a sběrného dvora, pracovní čty

a samotného úřadu, splátky úvěrů a úroků, údržba cest, podpora kultury, sportu a další. Bohužel červnové odhady představují propad příjmů od státu pro naši obec až 10 mil. Kč. Samozřejmě je ve hře přímá kompenzace ze strany státu, mediálně silné téma. Paní starostka ustanovila pracovní skupinu ve složení Ing. Antonín Branný, Bc. Vladimíra Čapková, Miloš Neužil a Tomáš Pipota. Tato skupina sleduje propady příjmů obce a v případě vyššího propadu příjmů navrhuje vyřešit negativní dopad na obec ve vztahu k běžnému provozu a doplacení tlakové kanalizace buď jednorázovým prodejem nemovitosti, nebo v krajním případě investičním úvěrem. Každé takové řešení podléhá důkladnému rozboru a schválení zastupitelstvem na veřejném zasedání.

Neuvolněným zastupitelům patří poděkování, že se na zbytek roku 2020 vzdali odměny a odhlasovali si nulové částky.

Text: TOMÁŠ PIPOTA, místostarosta

Schválený rozpočet obce Hradištko na rok 2020

po 3. rozpočtové změně

PŘÍJMY		
Daňové příjmy, poplatky a dotace		67 512
z toho:	daně z příjmu, DPH (RUD)	30 705
	odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu	5
	poplatky odnětí pozemku	30
	místní poplatek za odpad	2 750
	poplatek ze psů	50
	poplatek vstupné, veř. prostranství	10
	poplatek z ubytovací kapacity	25
	výherní hrací automaty, loterie	120
	správní poplatky	80
	daň z nemovitostí	4 850
	dotace	28 887
Nedaňové příjmy		13 002
z toho:	vodné	3 700
	vodovodní přípojky	400
	kanalizační přípojky, stočné	7 460
	vrátka popl. za odebranou vodu	90
	pronájem byt. a nebyt. hospodářství	350
	prodej a pronájem pozemků	500
	eko-kom, odpady podnik., železo	450
	nahodilé příjmy (inert, knihovna, dary)	50
	příjmy z úroků, podíly na zisku, akcie	2
CELKEM PŘÍJMY		80 514
ROZDÍL PŘÍJMY - VÝDAJE		-16 943
SPLÁTKY ÚVĚRU		4 693
ROZDÍL PŘÍJMY-VÝDAJE-SPLÁTKY ÚVĚRU		-21 636

VÝDAJE		
Doprava		1 420
z toho:	oprava silnic	1 000
	investice	50
	dopravní obslužnost	370
Vodní hospodářství		4 237
z toho:	vodné PSV	900
	mzdy	964
	vodovodní přípojky, investice	400
	elektrická energie	400
	opravy, údržba a služby	1 573
Kanalizace		52 133
z toho:	mzdy	150
	služby	500
	projekty a investice	51 483
Školství		12 098
z toho:	příspěvek MŠ	950
	příspěvek ZŠ	2 000
	MŠ investice, projekty, služby a opravy	100
	ZŠ investice, projekty, služby a opravy	9 048

Knihovna		584
z toho:	mzdy	381
	knihy, materiál, nájemné, služby	203
Kultura		140
Zpravodaj		120
Tělocvična		1 066
z toho:	mzdy	144
	materiál, služby, opravy	366
	domněle neop.použ.dotace zpět posk.	556
Bytové hospodářství		400
Pohřebnictví		150
Veřejné osvětlení		1 550
Územní plánování		300
Komunální služby a územní rozvoj		1 959
z toho:	výkup pozemků a budov	600
	investice, projekty, opravy	550
	platby daní a poplatků, ostatní	150
	transfery neziskovým org., obcím	113
	transfery spolkům	546
Sběr a odvoz komun. odpadů, sběrný dvůr		5 764
z toho:	svoz odpadů	4 050
	mzdy	1 162
	materiál, opravy, údržba, investice	552
Rezerva pro krizové situace		100
Údržba obce		3 078
z toho:	mzdy	2 448
	materiál, opravy a údržba	630
Zásahová jednotka SDH		512
Odměny zastupitelstva, volby		1 498
Činnost veřejné správy		4 137
z toho:	mzdy a dohody	1 567
	DHIM, materiál a opravy	400
	elektrická energie	30
	poštovní, telekomunikace	200
	bankovní poplatky, pojištění	150
	cestovné, školení, příspěvky zam.	150
	pohoštění	160
	neinvestiční příspěvky (sociální)	100
	nájemné	480
	ost. služby (právník, geodeti, web)	900
Platby daní a poplatků		5 351
Placené úroky		860
CELKEM VÝDAJE		97 457

ŠKOLNÍ A SOCIÁLNÍ KOMISE

V rámci fungování obce plní jednotlivé komise a výbory poradní úlohu. Dnes představujeme oblasti, kterými se zabývá sociální a školní komise. Pracuje v tomto složení: předsedkyně Mgr. Lenka Kostečková (učitelka v ZŠ Hradištko) a členky Milena Vondrášková (zdravotní sestra) a Mgr. Klára Budilová (učitelka v ZŠ Štěchovice).

Na pravidelných setkáních, kterých se vždy kromě členek účastní i paní starostka, se věnujeme nejrušnějším tématům dle aktuální potřeby. Pokud obdržíme podnět týkající se tíživé situace našeho spoluobčana, hledáme cesty, jak mu pomoci. Může se jednat o finanční, hmotnou i institucionální podporu. Obec spolupracuje s různými institucemi a spolky. Uvedme například spolek Daveláček, jehož hlavní náplní je podpora aktivních vedoucích k vyšší kvalitě života dětí ze sociálně slabých rodin, přispívání k rozvoji péče o tyto děti a jejich snadnější integraci do společnosti. Daveláček provozuje i pobočku potravinové banky, kde mohou nejen rodiny s dětmi, ale i další potřební spoluobčané (samoživitelé, senioři apod.) získat základní potraviny a hygienické potřeby dle svých potřeb. V kontaktu jsme také s Charitou Starý Knín poskytující služby zaměřené především na staré a nemocné lidi (např. rozvoz obědů). Oběma subjektům obec finančně

přispívá na provoz. Oporu máme i v Centru sociálních služeb Hvozdy, jehož zaměstnanci nabízejí odborné sociální poradenství a sociálně aktivizační služby ohroženým rodinám i jednotlivcům.

Úkony přestupkové komise

V rámci naší agendy projednáváme žádosti o příspěvek na péči o člena rodiny. Zabýváme se též zprávami vyžádanými ze strany policie či odboru sociální péče ohledně osob trvale žijících v katastru naší obce. Není bez zajímavosti, že obec musí platit za správné úkony přestupkové komise, jejíž výkon pro naši obec na základě veřejnoprávní smlouvy zajišťuje Městský úřad Jílové u Prahy. Jedná se např. o přestupkové řízení projednávající sousedské spory či přestupky proti obecně závazným vyhláškám obce. Za 18 měsíců bylo takových úkonů téměř 60, přičemž za každý oznámený přestupek obec Hradištko hradí 2 000 Kč.

Kontakty, na které je možné se v obtížných situacích obracet, zprostředkováváme našim spoluobčanům přes webové stránky obce.

V posledních letech se naše obec velmi rozrostla a není již možné znát všechny sousedy. Rády bychom proto vyzvaly obyvatele naší obce, aby nás prostřednictvím e-mailu kosteckova@hradistko.cz upozornili na spoluobčany, kteří by mohli potřebovat sociální či jinou pomoc.

Text: členky komise

OBECNÍ ÚŘAD ŽÁDÁ OBČANY

Označení nemovitostí čísly

Na řadě objektů stále není umístěna tabulka s číslem objektu nebo je z komunikace špatně viditelná, což komplikuje nejenom doručování zásilek, ale ztěžuje identifikaci objektů policii, hasičům či záchranné službě.

Povinnost označit budovu číslem popisným či evidenčním ukládá vlastníčkům nemovitostí zákon č. 128/2000 Sb., o obcích. Vlastník nemovitosti je povinen na svůj náklad označit budovu čísly určenými obecním úřadem a udržovat je v řádném stavu. Barvu a provedení čísel určuje obecní úřad. Standardní je bílé číslo v červeném poli. Nesplněním této povinnosti se vlastník nemovitosti dopouští přestupku, za který může obec uložit pokutu až do výše 10 000 Kč. Žádáme vás, abyste si označení nemovitostí uvedli do souladu se zákony. V případě, že by někdo potřeboval pořídit novou tabulku s číslem, může se obrátit na podatelnu obecního úřadu.

Elektronické doručování

Současné žádáme ty, kterým je doručována na adresu v Hradištku pošta, aby si pořídili schránku na dopisy. Dále znovu připomínáme, že si můžete nastavit doručování faktur a předpisů plateb z obecního úřadu elektronicky, prostřednictvím e-mailu. Elektronický formulář lze vyplnit na webových stránkách obce nebo jeho tištěnou verzi na obecním úřadě.

Text: RADKA SVOBODOVÁ,
starostka obce

PRŮJEZDNOST KOMUNIKACÍ

Deštivé počasí posledních týdnů nastartovalo růst veškeré vegetace. Tráva, keře, stromy, to vše roste doslova před očima. Mnohde brání rozhledu v křižovatce nebo zakrývá dopravní značení. Pokud jsou větve skloněny pod tíhou deště nebo sněhu, některé komunikace se doslova uzavřou. Pro větší vozy, především popeláře a hasiče, jsou tyto komunikace průjezdné jen za cenu poškození vozu. Svozové firmy nechtějí z tohoto důvodu do některých lokalit zajíždět. Opakovaně proto vyzýváme vlastníky všech pozemků, jejichž vegetace jakýmkoliv způsobem přesahuje na komunikaci, aby ji v co možná nejkratší době odstranili. Týká se to i vzrostlých dřevin, jejichž větve i ve výšce 3-4 m tvoří překážku pro vyšší vozy. Každá minuta, kterou ztratí sanitka nebo hasiči kličkováním mezi větvemi při záchrane životů, rozhoduje.

Text: RADKA SVOBODOVÁ

POJEDNÁNÍ O SBĚRNÉM DVOŘE

Většina obyvatel Hradištka už asi postřehla, že máme sběrný dvůr. Dokonce i někteří chataři si všimli, že ta oplocená plocha na Šlemínské není kontaktní ZOO, ale je to sběrný dvůr a díky za to. Řada lidí sice ještě nepřekonala ostych a bojí se na sběrný dvůr vjet, a přesto, že je otevřeno, cpe odpad do kontejnerů před sběrným dvorem nebo jinde po obci. Ale situace se lepší a množství lidí, kteří sběrný dvůr využívají, se zvyšuje.

A jak se to vlastně se sběrným dvorem má? Nový sběrný dvůr obec zřídila v roce 2013, jako náhradu nevyhovujícího sběrného místa v centru obce, a je určen pro občany Hradištka a majitele chat v katastru obce Hradištka. Současně slouží jako místo zpětného odběru elektrozařízení bez omezení. Sběrný dvůr v ulici Šlemínská splňuje přísné podmínky provozu zařízení na přijímání odpadů mnoha kategorií. Obsluha čítá tři proškolené, psychicky odolné a vstřícné zaměstnance.

A jak to na sběrném dvoře chodí? Po projetí branou sběrného dvora se prokážete kartičkou, která vás opravňuje k jeho využívání. (Komu kartičku sežral mýval nebo mu ji ztratila tchyně, tomu vystavíme duplikát.) Obsluha dvora vám ukáže, kde odstavit vozidlo a kam váš odpad odložit, a zaeviduje uložení odpadu a jeho množství.

Ve sběrném dvoře je dostatečná kapacita na ukládání papíru, plastu, tetrapaku, skla a kovů. V této souvislosti je naším cílem nasměrovat občany a chataře s tímto odpadem, především s objemnými kartony a polystyrenem od nových spotřebičů, na sběrný dvůr a kontejnery na třídění odpad v obci využívat jen pro ukládání drobných složek tříděného odpadu, a to především občany, kteří nemají možnost odvézt odpad na sběrný dvůr.

To samé platí i pro směsný komunální a objemný odpad. Obec nebude navyšovat množství kontejnerů v obci. Kapacita a provozní doba sběrného dvora je více než dostatečná a snad jen naprostý ignorant vyhodí svůj odpad vedle kontejneru, když je sběrný dvůr otevřený. A když někoho takového náhodou přistihnete, tak „nebuďte slušnej, řekněte pravdu, nebuďte moc hodnej“ a pošlete ho na sběrný dvůr.

Než to vyhodíte

Máme se dobře. Tak holt nakupujeme nové věci. Ale než se na sběrném dvoře zbavíte kola po dceři, koloběžky po synovi nebo zubů po babičce, tak je zkuste nabídnout někomu, kdo se nemá tak dobře jako vy. Je celá řada možností, jak nabídnout to, co již nepotřebujeme, například facebook nebo aplikace Nevyhazujto. A podle hesla „zadarmo i žloutenku“ se vždy najde někdo, komu se pro vás nepotřebná věc bude hodit a rád si pro ni přijede.

Jak jsme třídili

v 1. čtvrtletí roku 2020

Mám radost. Oproti stejnému období roku 2019 se množství vytríděného odpadu slušně zvýšilo. Papír o 3,5 t, plast o 3 t, kovy o 3,6 t

a sklo o 1 t. A u směsného komunálního odpadu došlo pouze k nepatrnému zvýšení o 0,5 t. Odměna za třídění odpadu od společnosti EKO-KOM za 1. čtvrtletí roku 2020 činila 93 663 Kč, což je o 25 000 Kč více než loni.

Korona úklid

„Když už puchneš doma, tak ať je to k něčemu!!!“ Tato věta nejspíš zazněla v době nouzového stavu v mnoha hradištských domácnostech, jinak si neumím vysvětlit skokový nárůst množství objemného a stavebního

odpadu musela utkat. Nermalou měrou k této situaci přispěli mnozí chataři, kteří „uposlechnuli“ nařízení o zákazu pohybu a nastěhovali se s rodinami na Hradištka, a tím zvýšili další množství odpadu.

A co je nového?

V reakci na požadavek rady občanů a v souvislosti s výzvou společnosti EKO-KOM jsme (zatím jen na některá místa) v obci umístili nádoby na kovové obaly. Do těchto nádob patří **plechovky** od nápojů, potravin, krmiwa pro domácí mazlíky a jiný drobný kovový odpad. Zaměstnanci sběrného dvora budou tyto nádoby pravidelně vyprazdňovat. Když se toto opatření osvědčí, bude síť nádob na kovy rozšířena. Objemný kovový odpad

odpadu v březnu a dubnu. V době, „kdy vláda zachraňovala mrtvé“, se na Hradištka ve velkém uklízelo a přestavovalo. Objemný odpad vzrostl o 10 t a suť o 4 t oproti stejnému období loňského roku. V tomto období se rovněž výrazně zvýšilo množství odpadu nahromaděného okolo kontejnerů v obci, což nejvíce ocenila naše komunální parta, která se s tímto potenciálně nebezpečným odpa-

je nadále možné ukládat ve sběrném dvoře. Vám, co třídíte, kompostujete a neděláte skládky kolem kontejnerů, patří dík. Těm, co objevili sběrný dvůr, gratuluji a uděluji jednoho bludišťáka. Vám ostatním přeji poklidné léto, a když ucítíte podivný zápach, nebo vám po verandě přeběhne potkan, tak víte proč.

Text: JIŘÍ AUTERSKÝ

KDO JE AUTOREM TITULNÍ FOTOGRAFIE JARNÍHO ZPRAVODAJE?

Petr Bambousek žije v nedaleké Příbrami, fotografii se profesionálně věnuje přes 15 let a jeho hlavní vášní jsou tropy celého světa, do kterých podnikl přes čtyřicet fotografických expedic. Mnoho jeho fotografií uspělo v našich, i v mezinárodních soutěžích jako např. Czech Press Photo, Nature Photographer of the Year nebo té nejprestižnější, Wildlife Photographer of the Year. Tam se jeho fotografie, v roce 2015, umístila ve finále a stala se hlavním motivem celého ročníku a navazující velkolepé výstavy, která cestovala po celém světě. Petrovy nádherné fotografie můžete vidět v galerii 500px, na Facebooku, Instagramu nebo na stránkách www.sulasula.com.

Text: RUDOLF ZDĚNEK

Z ČASŮ PIONÝRSKÝCH TÁBORŮ

Letošní léto příliš nepřeje cestování do zahraničí a mnozí rodiče se rozhodli nevyužít ani nabídku pobytových táborů, které budou ve znamení přísných hygienických pravidel a omezení. Na následujících stranách se vydáme na výlet do minulosti, do časů pionýrských táborů, kde děti pobývaly každoročně tři týdny, aby „utužily své zdraví a zvykly si na život v organizovaném kolektivu“. Navážeme tak na loňské pátrání po vzpomínkách na závodní rekreace ROH, při němž jsme vyslechli i spoustu zajímavých historek mladší generace, která se každé prázdniny musela vyrovnat s dlouhým odloučením od rodiň. Přinášíme tedy přehled míst, kam jezdily děti z Hradištká, a jaké nezapomenutelné příhody se jim zaryly do paměti.

Milý mladý příteli, přítelkyně,

byl/a jsi vybrán/a, aby jsi část svých prázdnin strávil/a v našem Pionýrském táboře. Všichni pracovníci tábora mají zájem, aby se ti na táboře líbilo. Chtějí tě zasměvat do tajů přírody, učit samostatnosti, kamarádství a lásce k naší vlasti a jejím dějinám, aby z tebe vyrůstal člověk, kterého si ostatní budou vážit pro jeho charakter a vědomosti.

Je však nutné, aby jsi se podřídil kolektivu a pokynům vedoucích, neboť narušováním disciplíny může dojít k ohrožení zdraví nejen tvého, ale i ostatních dětí.

Setři společný majetek a uvědom si, že za každou úmyslnou škodu, kterou způsobíš /vytloukání oken, pomalování chatiček a pod./ bychom museli na tvých rodičích vyžadovat finanční náhradu.

Jsi-li členem Pionýrské organizace SSM vezmi si na tábor pionýrský stejnokrój. Seznamuj během pobytu na táboře ostatní kamarády a kamarádky s činností ve vašem oddíle. Svým příkladem chováni pomáhaj vedoucím.

Přejeme ti, aby se ti v našem táboře líbilo. Užij si radost ze slunce a vody, z krásné přírody a vzpomeneš-li si po prázdninách na nové uzavření přátelství, hry a dobrodružství, které jsi na táboře zažil/a, bude to odměna pro pracovníky a organizátory tábora.

Těšíme se na shledanou na táboře.

Vážení rodiče

vaše dítě bylo vybráno do jednoho z turnusů našeho PT. Přijměte proto několik rad a pokynů, které je nutno respektovat pro zdárný průběh PT.

Do kufříku, do kterého nulepíte lístek se jménem a adresou dítěte připravte tyto věci, které označte tak, aby je dítě samo poznalo:

1 teplý svetr	1 krátké kalhoty
1 trička	1 sukně /džínky/
1 páry ponožek + 1 na nohy	1 plátěnou a kapucí
1 páry podkolenek	1 gumové holinky
1 punčocháče /džínky/	1 kožené boty (převaz)
1 čepici /šátek/	1 tenisky /kolečky/
1 k čemu /soutěž/	1 ručníky + 1
1 trenýrky + 1 na nohy	1 žínku
1 trička	1 koupací plavky
1 plavky	1 koupací plavky
1 teplák, soupravu + 1 utěrku	1 igelitové sáčky
1 soupravu předla + 1 igelitová sáčka	1 igelitová sáčka

na nohy: 1 dl. železný (převaz), přebítky, šortky,

Do igelitového sáčku: mýdlo, zubní pastu, kartáček na zuby, kalíšek, opalovací krém.

Děle: Kapesní nůž, baterku, blok, tužky, korespondenční lístky, asi 40,- Kčs v obálce, které dítě odevzdá vedoucím po příjezdu na tábor.

NA TÁBOR S HASIČI

Na letní tábory jezdily děti, které navštěvovaly místní kroužek hasičů. Ten trval týden a jezdilo se buď do Županovic pod stan, nebo do Drevníků. Tábor organizovala vedoucí hasičů Adéla Novotná, která se s námi o své vzpomínky podělila před časem při jiné příležitosti.

„S táborem nám pomáhal pan Roučka, paní Holešťová s mým manželem vařila, pan Hadraba nás vozil autobusem, paní Trhlíková jezdila jako zdravotnice a pomáhali i jiní. Děti byly ve věku od první třídy do 15 let. Na táboře jsme byli dvakrát v Županovicích pod stanem. Jednou tam tak stoupla voda, že do rána byly stany ve vodě. Moc rádi jsme jezdili také do Drevníků, hodně jsme se kamarádili s místními hasiči. Když jsme

tam přijeli, místní ženy nám napekly koláče. Jednou v srpnu v noci uhodily do rána mrazy. Někteří rodiče si pro děti přijeli, aby nenastydly, a děti brečely, že domů nechtějí. Drevničáci nám přivezli i peřiny, takže jsme nakonec zůstali.“

Václav Roučka mladší zase rád vzpomíná na pionýrský tábor Sokolovo na Slapech, kde jeho otec působil jako správce. „Byl to krásný tábor, který vlastnila Sigma Modřa-

ny, kam jezdily děti zaměstnanců, a zároveň to byl výměnný tábor pro Poláky a Němce. Několikrát tu byly i děti z hasičského kroužku z Hradištká. Byla zde krásná jídelna se sálem ve stylu trampů, kuchyň, velká budova záchodů a skladů, tři velké chaty správce, lékařky a kuchařek a 60 čtyřlůžkových chatiček pro děti. Na tábor jsem jezdil jako dítě, prožil jsem tam první lásky a jednou jsem se tam dokonce oženil. Kluci se mi ale smáli, tak jsem se s ní zase rozvedl. Jeden rok se mnou jel můj bratranec, oběma se nám dařilo, vyhrávali jsme všechny soutěže, jak sportovní, tak kulturní, ale při procházce lesem se mi začaly prát ve vlasech dvě vosy, najednou mě kously a pak si to už moc nepamatuju, měl jsem vysoké horečky a odvezli mě do nemocnice se zápallem mozkových blan. Tehdy pro mě tábor skončil

a vlastně i pro mého bratrance, který solidárně už v táboře nezůstal.“

„Byly to hezké časy,“ vzpomíná V. Roučka nostalgicky, ale zároveň přidává historku, která jeho vyprávění zasazuje do historického kontextu. „Jednou jsem při společenském večeru zpíval píseň od Greenhorns a vyprávěl vtip o Husákovi. Otec mi po letech vyprávěl, že si ho hned druhý den zvali na závodní výbor fabriky a pokárali ho za to, že synáček vypráví na táboře politické vtipy.“

Po revoluci se o pozemky přihlásili původní majitelé a chatičky byly rozprodány. „Loni jsem jel kolem tábora při výletu na Homoli a zastavil jsem se. Dojetím jsem se skoro rozplakal. Po táboře nezbylo skoro nic, jen vstupní vrata, studna a zničené a rozsekané základy,“ uzavírá V. Roučka.

TRAUMA Z TÁBORA V MALOVIDECH

Hradištní zaměstnanci Obchodních tiskáren Kolín (OTK) mohli své děti poslat na prázdniny na pionýrský tábor v Malovidech. Rekreační areál nazývaný Bayerka se nacházel na břehu Sázavy asi dva kilometry od Malovid – části městyse Rataje nad Sázavou.

V areálu stála budova, která sloužila jako jídelna, společenská místnost a sociální zařízení. Děti bydlely v dřevěných chatičkách. Areál dodnes funguje jako základna pro vodáky, buď s možností přespaní v chatkách nebo postavení stanu v tábořišti. Hlavní budova funguje jako restaurace. Zajímavé je, že k táboru nevede pořádná cesta, děti sem byly převezeny na lodičkách, nebo se přebrodily. Nynější provozovatelé na svých webových stránkách informují návštěvníky, že k areálu vedou dvě cesty – terénním autem nebo přívozem.

Ačkoli jde o krásné místo na břehu řeky, vzpomínky dětí, které zde tábor absolvovaly, jsou spíše negativního rázu. „V Malovidech jsem byl jen jednou. Pořád jsme se cachтали ve vodě, spalo se v chatičkách a po návratu jsem zbytek prázdnin promarodil. Už mě tam znovu nedostali,“ vzpomíná dnes Rudolf Zděnek. Na táboře se nelíbilo ani Mirce Flemrové. „Byla jsem tam v první třídě a pak jsem několik let odmítala jezdit kamkoliv.“

Přísný vedoucí a šikana

Mohlo by se zdát, že negativní vzpomínky ovlivnil především nízký věk účastníků. Na tábor však nevzpomíná s radostí ani Pavel Pešek, který zde pobýval ve čtvrté a páté třídě. „Když jsem teď po letech uviděl pohled Malovid, naskočila mi husí kůže.“ Z jeho vyprávění vyplývá, že pobyt v Malovidech byl pro děti hotovým utrpením. Ačkoli děti chodily na výlety, do lesa nebo se koupaly v řece, všechny zábavné aktivity byly ve stínu špatných vztahů, které v táboře panovaly. „Hlavní vedoucí byl povoláním vězeňský dozorce a přesně podle toho se nám choval. Například jsme každý den před snídaní museli běhat 5 km po lese. Mezi dětmi vládla velká šikana. Před nedávnem jsem jel náhodou kolem, a když jsem poznal, co je to za místo, sevřel se mi žaludek.“ Spíše radostné vzpomínky si vybavuje Květa Černá, která byla na táboře dvakrát, když jí bylo 12 a 13 let. „Doma jsem znala jen práci,

tady se mi líbila spousta her a výletů.“ Ještě po letech se směje tomu, co provedla se svými kamarády, když dostali pomazánku, která jim nechutnala. „Hodili jsme ty chleby na koleje pod vlak.“

Jiný tábor OTK

V Malovidech se nelíbilo ani Janě Kalinové. Mnohem raději vzpomíná na jiné místo, kam jezdily na tábory děti zaměstnanců OTK, a to v Libčici nad Vltavou. „Byl zde obrovský areál s bazénem a jídelnou, kde probíhal

různý program včetně diskoték. Bydleli jsme v malých dřevěných chatičkách po čtyřech. Tábor měl vždycky nějaké téma, vzpomínám si na honbu za hobity a hledání Gandalfova pokladu. Nejvíce mě bavilo večerní posezení u táboráku a zpívání, mojí oblíbenou písničkou byla Zahrada ticha. Jedna z vedoucích hrála krásně na kytaru, ještě dlouho poté jsme si spolu psaly dopisy. Na tábor mám hezké vzpomínky, dostala jsem tam i přezdívkou, říkali mi Beruška, protože jsem byla pihatá.“ To, kde přesně se areál nacházel a jaký je jeho dnešní stav, se nám bohužel nepodařilo vypátrat. Vedení obce Libčice na zaslané dotazy nereagovalo.

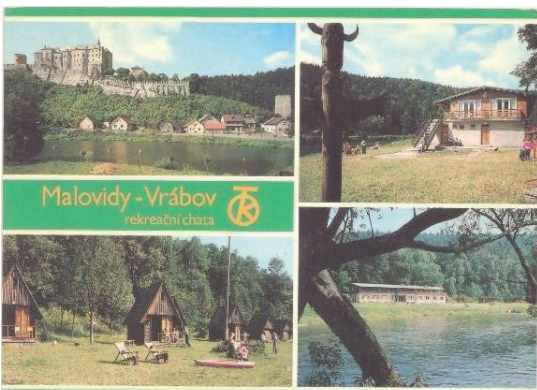
PIONÝRSKÝ ODDÍL MRAVENCÍ

Ve školním roce 1985/86 nastoupil do místní základní školy 24letý prodáváč z papírnictví Zdeněk Bělecký jako nová posila učitelského sboru. Působil také jako vedoucí pionýrské organizace SSM při Svazarmu v Praze. Od září 1986 vedl při škole pionýrský oddíl Mravenci, jehož činnost byla zaměřena především na turistiku a brannou výchovu.

Členové oddílu měli možnost zúčastnit se letního týdenního tábora. Rád na něj vzpomíná například Pavel Svoboda, kterému se líbil pestrý a zajímavý program a přidává humornou historku. „Jeden rok měla naše skupina jednoho vedoucího, který kalil až do rána a kvůli němu jsme byli ve všech soutěžích poslední. To mě tehdy dost naštvávalo.“

Po roce 1989 činnost oddílu skončila. Některé děti byly se Z. Běleckým v kontaktu i po jeho odchodu z hradištní školy a jezdily s ním na tábory velmi rádi i ve vyšším věku. „Když jsem byl tak v sedmé osmé třídě, to už bylo po roce 1989, byli jsme na táboře v bývalém vojenském prostoru na Šumavě. Bylo skvělé

být v takovém prostředí, které bylo mnoho let lidem nepřístupné. Hráli jsme si na indiány, k snídani jsme si vařili placky z mouky a vody, jako odměny jsme sbírali moduritové vlčí zuby a kdo jich měl nejvíce, mohl přespat s pravými indiány z Měchenic v jejich týpí. S partou vedoucích kolem Zdeňka Běleckého jsem se vídal i nadále a zážitky s nimi mě v určitém věku hodně ovlivnily v pozitivním slova smyslu,“ vypráví Jiří Pokorný. Tábory měly vždy nějaké téma, kromě indiánů například piráty. Tehdy si Jirka na počátku tábora popálil nohu a celý týden ho museli všude popovážet autem. „Dostal jsem přezdívkou Noha a vedoucí Jirka o mně složil Noží píseň,“ dodává.

PIONÝRSKÝ TÁBOR PŘÁTELSTVÍ

Děti zaměstnanců Státních plemenářských podniků trávily každé léto tři týdny na pionýrském táboře „Přátelství“ ve Vestci u Hřimězdic v okrese Příbram, který organizoval závodní výbor ROH podniku Letecké opravy v Kbelích.

Tábor se nacházel na samotě v blízkosti Slapské přehrady a měl kapacitu 160 lůžek. Na tehdejší dobu měl velmi kvalitní zázemí a vybavení. Starší děti bydlely ve stanech s podsadou, mladší v chatičkách po čtyřech. Hlavní objekt sloužil jako jídelna, ošetrovna a společenská místnost, kde se pořádaly večírky a diskotéky a promítalo se kino. V areálu se nacházely dokonce dva bazény.

Před zahájením letních turnusů se rodiče vybraných dětí a zaměstnanci Leteckých opraven účastnili povinné brigády v táboře v rozsahu 8 hodin. Celý areál byl posekán, vyčištěn od náletů, ploty a zábradlí natřeny. Rodiče zde dostali také informace o zajištění

„Expedice delfín“ jako příprava na objevení Atlantidy. Pravidelnými aktivitami byly pochody, a to i několikadenní se stany a spacáky, bojovky a závody v různých sportovních disciplínách, například ve fotbale nebo ping pongu. Ideologicky zaměřenou hrou byla „bojovka s milicí“, při které se trénovalo házení granátem, střelení ze vzduchovky nebo znalosti o pionýrské organizaci. Tábor měl i vlastní loděnici na břehu Vltavy, děti často psaly domů na korespondenčních listcích, že „byli na lodičkách“. Nevšední zážitky měly i z nedalekého zatopeného lomu, kam se mohly chodit koupat starší děti a kde trénovaly své první skoky do vody. Obdiv si

týkat, je zřejmé z dopisu Mariana: „Dochází k neustálým srážkám, což znamená, že prší. Z tohoto již vyplývá naše smolné postavení. Dík neustálému dešti mi holinky mírně chybí, ale snad se počasí umoudří. Do tenisek mi děrami zatéká. A proto vás prosím o jedno: když byste sehnali ty kotníčkové tenisky, pošlete mi je. Ale jinak ta obuv tolik nehoří.“

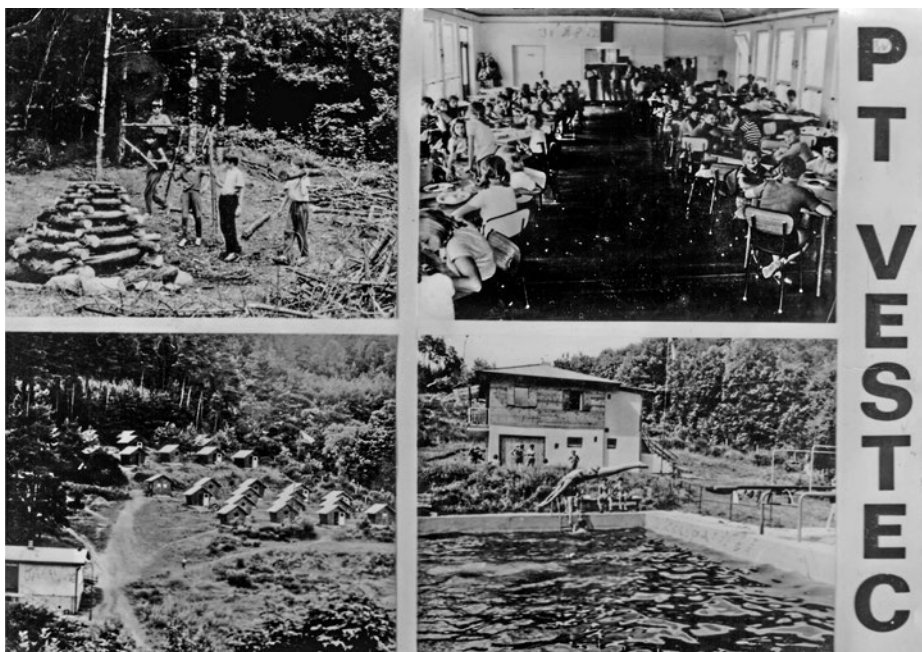
Táborová pošta

Děti nedočkavě vyhlížely každodenní poštu, kromě dopisů z domova dostávaly i balíčky se sladkostmi, ale byli i jedinci, kteří vyžadovali posílání denního tisku. Samy posílaly rodičům vzkazy na korespondenčních listcích. O tom, že byla jejich pošta kontrolovaná, svědčí zážitek Jiřího Vybírala: „Napsal jsem dědovi na Moravu, protože mi bylo smutno, že se mi tam nelíbí a nemám tam žádné kamarády. Stěžoval jsem si možná i proto, aby mi děda poslal nějaký balíček. Jenže mě při obědě vyvolali, jestli můžu na chvíli. Vedoucí tábora se mě zeptal, proč se mi tam nelíbí, takže jsme se dohodli, že se mi tam vlastně líbí. Korespondák jsme roztrhali a napsal jsem nový. Místo balíčku přišel dopis se dvěma žvejkačkama...“

Na tábor nejezdily pouze děti z Hradištka, ale i z Prahy a jiných koutů republiky. Jeden rok byly mezi účastníky i děti z NDR, na což vzpomíná opět Jiří Vybíral: „Jeden Němec zakopl a praštil se hlavou o naši chatičku, upadl do bezvědomí, klepal se, mysleli jsme, že je mrtvej. Když se po dvou dnech vrátil z nemocnice z pozorování, konaly se nějaké soutěže, trefila ho odražená diabolka ze vzduchovky, znovu omdlel, tentokrát asi spíš ze strachu, a jel do nemocnice znovu. Asi si ten tábor taky pamatuje.“

Stesk po domově

Pobyt na táboře si užívaly spíše starší děti. Pro mladší byly tři týdny dlouhé a mnohdy pro ně nebylo útechou ani to, že jsou na táboře se sourozenci, kteří byli zařazeni do jiných oddílů podle věku. Stýskalo se například Martinovi, který napsal domů tyto řádky: „Škoda,

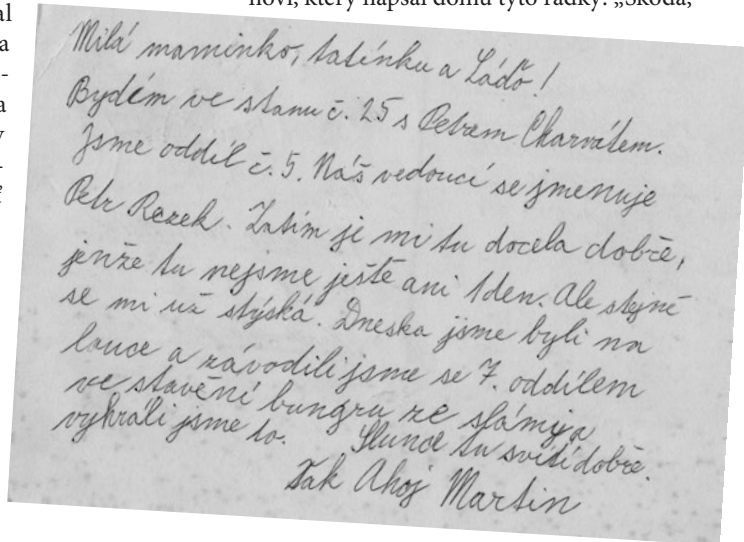

a organizaci tábora včetně nástupního listu dítěte se seznamem věcí, které je třeba dítěti na tábor zabalit. Ten se zdá z dnešního pohledu víc než skromný – na tři týdny dětem měly vystačit 3 páry ponožek, 3 páry podkoolenek, 3 trenýrky, 1 tepláková souprava, 1 kraťasy, 1 svetr a 3 trička. Je pravděpodobné, že děti si oblečení na táboře samy praly, ale zcela jistě se našlo hodně takových, které nic podobného nedělaly, o čemž svědčí i řádky z dopisu, které psala rodičům Irena: „Peru Honzovi, Silvě a Ondrovi, Majo nechce!“ Při pohledu na seznam věcí zaujme také položka „2 igelitové sáčky na upotřebené prádlo“. Jaký byl asi výraz maminek, které doma po návratu dětí z tábora sáčky otevíraly...?

Na výlet i na lodičky

Program tábora byl zaměřený podle tématu celotáborové etapové hry (CETEH), například „Cesty slovanskou minulostí“ nebo

samozřejmě vysloužil ten, kdo skočil z největší výšky, i ten, kdo neskákal po nohou, ale šipku. Táborové děti byly výjimečně v kontaktu i s místními z Hřimězdic, a to při každoročním vzájemném fotbalovém utkání, po kterém následoval zápas vedoucích tábora s místními muži. Atmosféra se nepovedla pouze v roce 1985, kdy musel být zápas dospělých přerušen, neboť se hráči i diváci začali rvát. Marian událost v dopise popsal dvěma slovy „druhej Brusel“. O táborových aktivitách rozhodovalo také počasí. S jakými útrapami se mohly děti v případě deště po-

že uplynula teprve čtvrtka tábora. Kdyby tu byly aspoň dovoleny návštěvy. Strašně se mi stýská. Pošlete brzy dopis a balík s hodně jídlem.“ Na táborové pobyty ani s odstupem času nevzpomíná rád Jan Glasnák. „Nesnášel jsem to tam, bylo mi smutno a tři neděle pryč z domova v jednom tričku bylo fakt dlouho. A ještě jsem si tam rozbil hlavu o futra.“

Jaký byl další osud tábora, nám prozradil Josef Mikšovský, bývalý zaměstnanec Leteckých oprav, který pracoval v táboře v letech 1972–1980 jako šofér. Na atmosféru a průběh tábora zavzpomínal s velkou radostí. Po re-

voluci nastaly soudní spory o restituci pozemků s původními majiteli, tábor pak pět let pustnul. „V budově byl ohromný sklad, kde se nacházelo veškeré vybavení – deky, spacáky, polštářky, stany, nádobí. Všechno se rozkradlo,“ říká smutně pan Mikšovský. Po rozhodnutí soudu zůstala část tábora v majetku Leteckých oprav, část byla v pronájmu. Tábory zde byly pořádány ještě v letech 1997–2011 soukromým organizátorem. Od té doby místo značně zpustlo. Před dvěma lety koupili areál Vietnamci se záměrem vybudovat tu meditační centrum. K realizaci však zatím nedošlo, a stopy po někdejším pionýrském táboře jsou proto stále patrné...

Téma zpracovala:
LUCIE HAŠKOVÁ

A takhle to tu vypadá dnes ...

Rekreační středisko JINDŘOV • Hříměždice

MOJE VZPOMÍNKY NA TÁBOR

Na tábor do Hříměždic jsem jezdila od první do osmé třídy. Pořádaly se tři turnusy po třech nedělích. Tři týdny byla opravdu dlouhá doba a často se mi stýskalo. Nejhorší byl první týden. Dodnes si pamatuji na pocit stesku, když jsem se probudila před budíčkem. Padly i slzičky a nebyl, kdo by mě utěšil, protože moje utěšovatelka sestra Hanka spala na druhém konci tábora... Přes den jsem se občas mohla povzbudit u paní Margity Matouškové, která tam jezdila několik let jako hlavní kuchařka. Ale později jsem se otrkala, a dokonce jsem se i těšila. Tím, že to byl mega tábor, děti byly rozděleny do 10–13 oddílů podle věku, jsme se v oddílech často neznali. Pro děti, které se hůře seznamují, to muselo být opravdu těžké.

Myslím si, že budíček býval v 7 hodin, v neděli o hodinu později, a když byl hlavním vedoucím pan Michálek, troubil na trubku – Vstávej, vstávej, lenochu z postele... Večer troubil večerku. Na praní si dobře pamatuji. My holky jsme to šudlaly v korytech se studenou vodou o poledním klidu, nejhůře se dětskýma rukama ždímalý tepláky, často jsme to kroutily ve dvou. Kluci neprali. Sprchovali jsme se po oddílech jednou týdně, nestačila by teplá voda.

Samozřejmě nechybělo bodování úklidu chatek a stanů. To hodnotily zdravotnice s dětmi z oddílů, který měl ten den službu. Služba obnášela hlídání tábora u hlavního vchodu. Byla tam budka a ve dvojicích jsme se po hodině střídali. V noci ne, to hlídali vedoucí. Dále jsme připravovali jídelnu před jídlem a uklízeli po jídle, myli nádobí, jídelna se také připravovala na večerní diskotéku či promítání. Diskotéka byla jen párkrát za tábor. Už si nevybavuji, jaké písničky se hrály, ale při nich probíhaly první lásky, tajné večerní schůzky... A také občas průšvih, když byl někdo přistižen.

Celotáborové hry byly pokaždé s nějakým tématem, pamatuji si například Cestu do pravěku. A také jsme mívali každý rok olympiádu. Děti se rozděly do 5 oddílů smíšeného věku, každý oddíl představo-

val jeden světadíl. Soutěžilo se ve skocích do vody (do bazénu, bylo tam pružné prkno), plavání, atletice, ping pongu. A domů jsme si přivezli medaile.

Ráda vzpomínám na lom v Hříměždicích. Byla tam posádka vojáků potápěčů. Učili nás skákat do vody a také nás občas vzali do podvodní kabiny, odkud jsme se znakovou řečí dorozumívali s potápěči ve vodě.

Byl to adrenalin, trochu fobie z uzavřené malé místnosti pod vodou, ze které vedl komín se žebříkem nad hladinu. Občas nám i do kabiny pouštěli kyslík z bomby. A skákání! Přesně si vybavuji pocit prvního skoku ze sedmi metrů. Nejtěžší bylo odhodlat se k prvnímu skoku. Zpětně si dnes říkám, že to byla odvaha od vedoucích nechat nás skákat z takové výšky. Bylo mi asi 12 let. Často se jezdíme do lomu koupat i dnes, ale odvahy opět si skočit jsem zatím nenašla. Nejšťastnější jsme byli, když bylo hezké počasí. Bazén a lom byla největší zábava. V bazénu byla poměrně chladná voda, protože byl napouštěn z potoka pod táborem. Dobře si pamatuji, jak jeden turnus hodně přšelo. Když jsme se vraceli Štěchovicemi domů, byla rozvodněná Kocába a dům jedné mé spolužačky byl zcela smetený...

Na tábor jezdili jak děti z NDR, tak i Poláci – holt družba. S Němci jsme si ale vůbec nepokecali. Jedině rusky, ale ruštinu příliš neuměli. S Poláky to bylo lepší. Byly to již starší děti. Před čtyřmi lety jsem se na tom místě byla podívat. Lákalo mě to. Místo je opuštěné a zdevastované, ale stále stojí hlavní budova a asi 34 chatek. Když se zpětně ohlédnu, byla to skutečně dlouhá doba odloučení od rodiny. Ale rodiny se do plemenářských bytů přistěhovaly z celé republiky a babičky jsme měli daleko. Nebyl, kdo by nás hlídal po celou dobu prázdnin. Byla škoda, že to byl obrovský tábor, kde jsme se všichni neznali. Zázemí na tu dobu bylo skvělé, ale osobní přístup pokulhával.

IVA VARCABOVÁ

S dokumentaristkou HARUNOU HONCOOP nás spojil před necelými deseti lety společný zájem o historii místního koncentračního tábora. Ale zatímco já od té doby nevytáhla paty z Hradištká, ona procestovala celý svět. Je prototypem kosmopolitního a „multi-kulti“ člověka. Zastihnout ji doma se podařilo jenom díky Covidu. Povíдали jsme si o tématech jejich dokumentárních filmů, porušování lidských práv v Číně, dopadech masového turismu i o tom, kolik úsilí stojí prorazit na mezinárodní filmové scéně.

➤ **Máš česko-japonské rodiče. Proč ses rozhodla zrovna pro studium čínštiny – sinologie?**

Důvod byl jednoduchý, v tom roce neotevřeli obor japanologie, proto jsem si zvolila nejbližší obor – sinologii. Tehdy jsem o Číně nevěděla vůbec nic. Měla jsem pouze základy psaní, protože japonské písmo vychází z čínského, takže pro mě bylo jednodušší se naučit 2 000 znaků, abych byla gramotná. Otevřely se mi dveře do úplně jiného světa. V roce 2005 jsem dostala roční stipendium a studovala jsem v Pekingu. Tehdy jsem projela celou zemi křížem krážem. Je to obrovský geografický prostor, téměř jako samostatný kontinent, kde žije skoro miliarda a půl lidí. Skýtá neuvěřitelné množství možností. Čínu můžete buď milovat, nebo nenávidět. Ve mně se perou oba pocity. Neuznávám tamní politický systém, ale mám ráda místní lidi, umění i kulturu.

➤ **Co tě přivedlo k natáčení dokumentárních filmů?**

Po škole jsem pracovala jako překladatelka asijských filmů a neuměla jsem si představit, že už bych do konce života jenom seděla u počítače a dělala titulky. Od dětství jsem ráda fotila, a když jsem přesně před deseti lety odjela jako dobrovolnice do Guatemaly, pořídila jsem si první kameru a začala dokumentovat to, co jsem kolem sebe viděla. Natočila jsem dva krátké filmy, jeden o lokálním náboženství a druhý o práci dobrovolníků, který jsem natáčela pro místní neziskovou organizaci.

➤ **Nakonec ses rozhodla pro další studium, tentokrát na FAMU.**

Dostat se na FAMU se mi podařilo až na čtvrtý pokus, naštěstí uznali kvalitu mých filmů natolik, že mi dovolili přeskočit bakalářské studium a šla jsem rovnou na magisterské. Škola mi otevřela nové obzory, a když jsem získala stipendium, dostala jsem se v roce 2017 znovu do Číny, tentokrát na filmovou akademii v Pekingu, kde jsem pracovala na diplomové práci o čínském nezávislém filmu a rozpracovala svůj nový dokumentární film o olympiádě.

➤ **Co se v Číně změnilo od doby, kdy jsi ji navštívila poprvé?**

Za posledních 15 let se politický systém velmi zpřísnil, na čemž se shodnou všichni světoví sinologové i Číňani, kteří žijí v exilu v zahraničí. Mám dva kamarády filmaře, kteří jsou zrovna teď ve vězení jenom kvůli tomu, že rozkrývali pozadí pandemie Covid-19. Dalším odstrašujícím příkladem je lékař Li Wen-liang z Wu-chanu, který jako první upozor-

nil na to, že hrozí velké nebezpečí. Snažili se ho umlčet, nakonec sám na Covid zemřel. V roce 2005 jsem například přecházela hory na čínsko-afghánských hranicích v provincii Sin-tiang, kde žije národnostní muslimská menšina Ujgurů. Dnes je tato hranice velmi hlídána a Ujgurové zde žijí zcela nesvobodně. Nemohou vyznávat své náboženství, je potlačován jejich jazyk. Nacházejí se zde obrovské převýchovné tábory, kde drží až milion lidí. To se děje v roce 2020 před zraky celého světa. Tyto skutečnosti nebere v potaz ani česká politická reprezentace, která je Číně velmi nakloněna.

VNÍMÁM I POZADÍ

➤ **Tvým doposud nejvýznamnějším filmem je hodinový dokument „Built to last“. Jak tě napadlo točit o socialistické architektuře?**

Při návštěvě rumunské Bukurešti jsem se ocitla před Palácem lidu, což je neuvěřitelná stavba z éry diktátora Ceaușesca, která je po Pentagonu největší administrativní budovou na světě. V roce 1984 ji vyprojektovala velmi mladá architektka Anca Petrescu a kvůli její realizaci byla zbourána značná část města. Je to tak megalomanské, že když před tím člověk stojí, nemůže uvěřit tomu, co vidí. Začala jsem mapovat další stavby z komunistické éry v deseti zemích střední a východní Evropy a zajímalo mě hlavně jejich propojení s politikou a urbanismem.

➤ **Jaký je tvůj vztah k těmto stavbám?**

Svým způsobem mě fascinují, ne všechno se mi líbí, ale bezpochyby jsou důležitým dokladem dané doby. Myslím, že široká veřejnost nedokáže ocenit jejich architektonickou kvalitu a je úkolem teoretiků architektury rozhodnout a obhájit, zda je zachovat a rekonstruovat, nebo nechat zbourat. Některé stavby éry socialismu jsou nepovedené a ošklivé, ale vznikaly i stavby na špičkové úrovni, jako třeba Ústav makromolekulární chemie v Praze, hotel Thermal v Karlových Varech nebo další brutalistní stavby, které vstoupily do dějin moderní architektury. Ale i ty dnes vzbuzují spíše negativní emoce související s dobou, ve které byly postaveny. Vzniká u nás v současné době něco, co by mohlo vstoupit do dějin architektury? Staví se hlavně kancelářské budovy a nákupní centra, zkrátka užitkové stavby, které možná

vstoupí do dějin, ale s negativní konotací, jako tomu bylo u podnikatelského baroka 90. let.

➤ **Dokument „Built to last“ se promítal na mezinárodních festivalech. Jak se ti podařilo s ním prorazit?**

Film měl premiéru v roce 2017 ve Švédsku na architektonickém filmovém festivalu Archfilm Lund, kde získal ocenění za nejlepší architektonický film, což velmi napomohlo další distribuci a dále se promítal na filmových festivalech po celém světě.

➤ **Jakému tématu se budeš věnovat ve svém příštím filmu?**

Půjde o můj první celovečerní dokument a bude se týkat právě chystaných olympijských her, a to v Tokiu, které teď byly kvůli pandemii odložené o rok, v Paříži v roce 2024 a samozřejmě zimní hry v Pekingu v roce 2022. V prologu filmu se vrátím k prazákadu her do řecké Olympie a zmíním i hry v Athénách v roce 2004, které byly jednou z příčin ekonomické recese. Ve filmu se zaměřuji především na architekturu, urbanismus a olympijskou infrastrukturu a její dopad na ráz měst. A protože v těchto městech se hry nepořádají poprvé, mám prostor porovnat, jak se s tímto dopadem města dokázala vypořádat už v minulosti. Například v Tokiu byla slavná olympiáda v roce 1964, kde zazářila Věra Čáslavská, kde vznikla moderní architektura, která stojí dodnes.

➤ **Zdá se, že opět propojíš svá dvě témata, která v tobě dlouhodobě rezonují, tedy Čínu a architekturu...**

Když jsem v roce 2009 pracovala v Číně jako produkční českého pavilonu na výstavě EXPO, upoutaly mě všudypřítomné od-

kazy na olympiádu v roce 2008. Když jsem se do Číny dostala znovu po 9 letech, začala jsem si na toto téma dělat první filmové záběry a rozhovory, navštívila jsem olympijský park a hlavní olympijský stadion Ptačí hnízdo, který mě uchvátil. Je to nádherná moderní stavba od švýcarských architektů, velmi konstrukčně a designově promyšlená, ale já se na ni nedokážu dívat jen obdivně a nekriticky, protože si uvědomuji podmínky, v jakých vznikala, že se kvůli její stavbě musel přestěhovat milion lidí a je to vedle nového tokijského olympijského stadionu jedna z nejdražších staveb na světě, která momentálně nemá využití. A to je jádro celého mého vztahu k Číně. Jde o zemi, která díky ekonomickému boomu skýtá neuvěřitelné možnosti, ale zároveň je nutné nevidět pouze pozlátka a vnímat i pozadí celého čínského vzestupu.

Konečně jsem se trochu zastavila a začala přehodnocovat své časté cesty letadlem. Snažím se žít šetrně, jsem vegetariánka, nemám auto, všude jezdím na kole nebo hromadnou dopravou, ale pak moji veškerou snahu zabije to, že někam letím letadlem. Jsem napůl Japonka a létám především kvůli práci a rodině, což mě snad trochu ospravedlňuje, ale přesto bych své cesty chtěla co nejvíce omezit. Moc bych si přála, aby nastala celosvětová změna s ohledem na stav celé planety.

» Obávám se, že až se otevrou hranice, všechno se vrátí do starých kolejí. Lidé jsou pod tlakem a cestují také proto, aby se společensky neznemožnili. Stačí se podívat na sociální sítě, kde se každý chlubí fotkami z dovolených.

Lidé by měli poznávat, jak se žije jinde, ale odsuzují masový turismus. Když jsem jela

Haruna Honcoop se narodila v roce 1982 v Praze české japanoložce a japonskému fotografovi. Vystudovala sinologii na FF UK a během studií strávila dva roky na univerzitách v Pekingu a na Taiwanu. Absolvovala magisterské studium na FAMU, nyní zde pokračuje v postgraduálním studiu na katedře dokumentární tvorby a věnuje se čínské nezávislé filmové tvorbě. Vyučuje také filmovou produkci na soukromé umělecké vysoké škole Prague College a lektoruje filmové workshopy. Vedle toho je dramaturgyní filmového festivalu Eigasai, který každoročně v pražském kině Lucerna představuje japonskou filmovou tvorbu, a občasně přispívá články o asijské kinematografii do filmového časopisu Cinepur. Je autorkou 15 krátkých dokumentárních a hraných filmů. Její experimentální hodinový dokument *Built To Last – Relics of Communist-Era Architecture* (Na věčné časy – Relikty komunistické architektury) byl oceněn na festivalu Archfilm Lund ve Švédsku. Její kratší film z FAMU *Pravda nebo lež o česko-čínských vztazích* dostal ocenění na filmovém festivalu This Human World ve Vídni. Nyní připravuje celovečerní dokumentární film *Olympijský mezičas* (Olympic Halftime), který natáčí v Pekingu, Tokiu, Paříži a Řecku, jehož premiéru plánuje na příští rok.

ČÍNSKÉHO VZESTUPU

» Jak náročná je příprava celého filmu? Představuji si, že vezmeš do ruky kameru, někam doletíš, natočíš záběry a pak je ve střížně sestříháš dohromady...

Je to dlouhý proces od mého prvotního nápadu v roce 2017 až po samotnou realizaci a distribuci. Mám malý filmový štáb, který letí do vybraných destinací, nějaký čas tam stráví. Nyní je natočená zhruba polovina materiálu, který je v různých jazycích - v japonštině, v čínštině, francouzštině a řečtině, musím nechat překládat různé rozhovory, protože i když já sama velké části rozumím, ostatní ze štábu ne. Náročná je následná postprodukce, jako je stříh, skládání hudby, dohledávání archivních materiálů. Finančně se pohybujeme v řádech milionů.

» Kdo to celé financuje?

Na filmu o olympijských hrách pracuji už tři roky a jenom dva roky zatím zabral vývoj scénáře a zajištění financování filmu. Na začátku jsme dostali finanční podporu od Státního fondu kinematografie a dále s rozpracovaným projektem jezdíme společně s producentem na světové filmové festivaly, kde vývoj filmu propagujeme a sháníme zahraniční producenty a další partnery a finanční prostředky na jeho dokončení. Teď se nám zadařilo a dostali jsme se až na festival do Cannes, který je ale letos bohužel jen v on-line verzi. Beru jako velký úspěch, že budeme film, který ještě neexistuje, představovat na nejprestižnějším filmovém festivalu. Zde můžeme zaujmout „sales agenty“, kteří film odkoupí a pomohou ho distribuovat na celosvětové úrovni.

» Jak moc tvůj život ovlivnila pandemie koronaviru? Nemůžeš cestovat, nekonají se filmové projekce. Dokázala jsi uplynulé období využít k něčemu pozitivnímu?

před 15 lety do Indie, bylo to něco výjimečného, uspořádala jsem o tom přednášku a lidé si to přišli poslechnout. Dnes to nikoho nezajímá, raději se tam vypraví každý sám pro pár instagramových fotek. Ale není přece možné, aby se miliardy lidí pořád posunovaly po planetě z místa na místo. Praha se během pandemie koronaviru neuvěřitelně proměnila, je to po dlouhé době poprvé, kdy se zde člověk necítí jako cizinec. A to nezažíváme jenom v Praze, ulevilo se všem lidem v turisticky zajímavých městech. Je v moci každého z nás přistupovat k cestování zodpovědně s ohledem na to, jak my budeme svým pobytem ničit další města a místa.

» Jaký je tvůj vztah k Hradištku a co tu máš nejraději?

Jezdím od dětství na Sekanku, kde máme po prarodičích chatu.

» Nejsme náhodou na Vojtěšce?

Ježišmarjá! To je faux pas. Odjakživa se

mi tahle dvě slova pletou, sama to nechápu. Samozřejmě, jezdím na Vojtěšku. Zajímá mě místní historie, i díky tomu, že kousek odtud byl koncentrační tábor, před časem jsem se tomuto tématu hodně věnovala a snažila jsem se ho dokumentárně zpracovat. Mám tu ráda hlavně přírodu a lesy, zpěv ptáků a skvělé sousedy, a protože se v Praze neustále stěhuju, cítím se zde nejvíce doma, mám tu klid na tvůrčí práci, i když jsem pražský lufták.

Děkuji za rozhovor.

LUCIE HAŠKOVÁ

PŘÍPRAVNÝ ROČNÍK ZŠ HRADIŠTKO

Zastupitelstvo se o rozšíření Mateřské školy Hradištko snaží delší dobu, důvody a komplikace byly popsány. Nedostatečnou kapacitu školky jsme ve školních letech 2018/2019 a 2019/2020 řešili výjimkou o navýšení počtu dětí s odkazem na reálnou průměrnou docházku dětí. Kdybychom v takovém stavu pokračovali, nejednalo by se už o výjimku, ale o trvalý stav.

Minulý rok jsem zmiňoval, že přemýšlíme o přípravné třídě pod základní školou (původně jsem nesprávně používal označení nultý ročník). K uskutečnění bylo potřeba vyřešit prostory a zajistit pedagoga s potřebnou kvalifikací. Přístavbu a nástavbu školy jsme dokončili a zkolaudovali v únoru 2020, následoval nouzový stav, v květnu 2020 oznámil ředitel Základní školy Hradištko Mgr. Ondřej Hynek velmi příjemnou informaci, že kvalifikovaný pedagog má zájem (velmi radostná zpráva). Tolik na vysvětlenou, proč byl zápis organizován až v červnu 2020.

Pro otevření přípravné třídy je nutné pohybovat se v rozpětí 10–15 zájemců. Přípravný ročník napomůže vyřešit kapacitu školky, a především má pomoci dětem s odkladem

školní docházky, případně předškolákům, pedagogický význam je bez diskuze. Při nižším počtu dětí ve třídě bude tak větší prostor na individuální péči.

Jako zastupitel a rodič bych si přál přípravný ročník udržet trvale. Procento dětí s odloženou školní docházkou je dlouhodobě vysoké, počet dětí s potřebou logopedické péče stoupá. Komentář píšu v době, kdy je zápis do přípravného ročníku vyhlášen a není známo, jak velký bude mezi rodiči zájem. Přeji si, ať se vše zamýšlené povede, poděkování patří všem zúčastněným pedagogům školy Hradištko.

Text: TOMÁŠ PIPOTA,
místostarosta obce

ŠKOLKA V DOBĚ POKORONAVIROVÉ

Na měsíc červen a půlku července jsme se v omezeném provozu vrátili do školky. Školní jídelna začala vařit pro 1. stupeň ZŠ již 25. května. Se zostřeným hygienickým režimem jsme si poradili bez větších problémů. V praxi to u nás nakonec nepředstavuje velké změny, protože normy pro provoz mateřských škol a školních jídelen jsou i za normálních okolností přísné.

Výpadek části zaměstnanců se daří překlenout díky vstřícnosti rodičů. Do školky dochází méně než polovina dětí. Vzdělávání ve dvou ze tří tříd se podobá běžnému dni. Děti cvičí, zpívají, kreslí a malují, vyrábí a řadí – no, jako jindy.

Když srovnávám různé školky, jsme ve výhodě díky nádherné obrovské zahradě. Chlapi z pracovní čtyř si nad těmito řádky asi pomyslí svoje... Já ale soudím, že sekání trávy jim jde báječně. Během dní přerušného provozu školky se mohlo likvidovat křoví, zatravňovat, natírat, měnit podlahu v altánu. Prostě se zvládlo to, co jindy nejde.

Také máme za sebou zápis k předškolnímu vzdělávání pro příští školní rok. Výsledky prozatím nevypadají příliš reprezentativně. 16 přijatých proti 20 nepřijatým. Protože je ale na dohled otevření přípravné třídy ZŠ Hradištko, skóre bude ve finále příznivější. Přípravná třída by školce odebrala jak děti s odkladem školní docházky, tak některé předškoláky. Necháme se překvapit. Nový školní rok bychom měli zahájit v počtech 24 + 24 + 22 dětí ve třech třídách.

Děkuji všem za spolupráci, dobré nápady a optimismus.

Text: Mgr. MAGDA BÍLKOVÁ,
ředitelka MŠ

KALENDÁRIUM

- **sobota 4. července 2020**
od 17 hodin, areál SDH Hradištko
PŘIVÍTÁNÍ PRÁZDNIN – opékání špekáčků, vystoupení kapely Silent Scream
- **sobota 4. července 2020**
od 14 hodin, Třebšínský
hudební festival
TŘEBŠÍNSKÉ ZVONĚNÍ
- **sobota a neděle 4. a 5. července 2020** od 9 do 17.30 hodin,
sběrný dvůr Brunšov
CHARITATIVNÍ SBÍRKA
- **pátek 10. července 2020**
ve 21 hodin, Letní kino Nový Knín
KONCERT VÁCLAVA NECKÁŘE & BACILY
- **pátek 31. července 2020**
ve 20 hodin, zahrada u sokolovny Netvořice
KONCERT KAPELY KEKS
- **neděle 2. srpna 2020** od 10 hodin,
fotbalové hřiště SK Pikovice
BĚŽECKÝ ZÁVOD KROS SÁZAVA
- **pátek a sobota 14. a 15. srpna 2020**,
statek Všetice
FESTIVAL KRÁSNÝ ZTRÁTY
- **pátek 14. srpna 2020** v 19 hodin,
zahrada u sokolovny Netvořice –
POUŤOVÁ ZÁBAVA,
účinkují Žízeň, ABBA World Revival
a Elán Revival
- **neděle 16. srpna 2020**,
náves Netvořice
TRADIČNÍ POUŤ
- **sobota 29. srpna 2020** v 18 hodin,
Letní kino Nový Knín
KONCERT KAPELY TŘI SESTRY
- **sobota 12. září 2020** od 14 hodin,
Třebšínský
**HUDEBNĚ-EDUKAČNÍ FESTIVAL
NA TÉMA ENERGIE PRO ŽIVOT
– SLUNCE, VODA, VZDUCH**
- **sobota 12. září 2020**
**HRADIŠTSKÁ NÁVES
PŘIPOMÍNKA VÝROČÍ
710. LET OBCE HRADIŠTKO**
- **sobota 12. září 2020**,
ZŠ Hradištko
**SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
NOVÉ BUDOVY ZŠ**
- **sobota 12. září 2020** ve 20 hodin,
areál SDH Hradištko
LETNÍ ZÁBAVA,
účinkuje Petr Urbánek,
dechovka Milana Zemana
a rocková skupina Rock Automat

RADY A ZKUŠENOSTI ČTENÁŘE E-KNÍH

Začátky bývají obtížné. Později, když se dotyčná činnost stane automatizovanou, se mohou jen divit, jaktože jsem s tím mohl mít potíže. Každý starší člověk včetně mne měl mnoho začátků, které se jevily velice, velice obtížné. Začátek poznávání písmenek a jejich významu je často spojeno s nechutí k takové zbytečné činnosti. Po čase se ale poznání stane neodmyslitelnou součástí života, a to jak čtenáře, tak i autora, který ta písmenka sestaví do takových sekvencí, že čtenář zapomíná na svět kolem sebe.

Písmenka se sdružují do slov, vět a ... knih. Knihy jsou z kamene, pálené hlíny, pergamentu, papýru i papíru a na elektronických nosičích. Trvanlivost se snižuje v tomto pořadí. Ty první se dají přečíst i po tisíciletém odstupu od vzniku, další jsou čitelné stovky let existence. Elektronické ani ne po době lidské generace hynou. Mám řadu textů, které se dají uživatelsky přečíst jen na některých starších zařízeních (.602), nebo se nedají přečíst vůbec (.sam). Doufám však, že se v budoucnosti, tak za sto či tisíc let, budou vyskytovat odborníci, kteří přečtou cédéčko uschované pro budoucí pokolení ve věži historické budovy.

Vývoj e-knih

E-knihy jsou produkovány v rozmanitých formátech jako např. .epub, .mobi, .prc, .pdf atd. Znalost formátu e-knihy však má význam pouze při obstarání e-knihy pro čtečku, která musí umět daný formát číst. Vývoj e-knih sleduji již od jejich počátků, cca 10 let. Vedly se vášnivé diskuse o tom, za jakých podmínek může být obchod s e-knihami na trhu úspěšný. Vždyť sazba papírových knih se dělá elektronicky, takže e-kniha by měla být v podstatě zdarma, třeba jako příloha k tištěné knize. Proti tomu důrazně protestovali tvůrci e-knih tvrdíce, že e-kniha je samostatným dílem a jako takové má svou tržní hodnotu nezávisle na tom, zda existují její verze v papírové podobě. A toto pojetí se prosadilo i v praxi. Za rok 2018 se v ČR prodalo přes milion e-knih průměrně za 2/3 ceny tištěných knih. V elektronické podobě bylo na konci roku 2018 dostupných zhruba 20 tisíc titulů. K nejprodávanějším žánrům elektronických knih patřily „detektivky a napětí“, „sci-fi a fantasy“ a „romány pro ženy“. Z naučné literatury byl největší zájem o e-knihy z oblasti osobního rozvoje.

Jak e-knihu získat

E-kniha se dá získat zdarma (projekt Gutenberg, Městská knihovna Praha) i za peníze. Některé prodávají své e-knihy chráněné proti neoprávněnému kopírování tvrdou DRM ochranou, takže s knihou lze manipulovat jen za přesných podmínek daných firmou

Adobe. Další producenti prodávají e-knihy, které se dají číst jen na jejich zařízeních. Jiné, např. Palmknihy, používají jen měkkou ochranu a to tak, že každá prodaná kniha je označena jménem kupujícího s upozorněním, že je určena k používání výhradně kupujícím.

Půjčování e-knih

Třetím způsobem získání e-knihy na omezenou dobu je její vypůjčení. Jedním z prvních serverů poskytujících takto použitelné texty byly servery palmknihy.cz a ereading.cz, které

stopa je věčná. Potom již nebyl problém si vypůjčit první knihu.

Pokud by ale vznikly jakékoliv problémy, server umí odpovědět na jakýkoliv dotaz. Okamžitě reaguje stroje: „Děkujeme Vám za dotaz. Náš tým e-knihomolů se mu bude věnovat nejpозději do jednoho pracovního dne. Zpravidla to ovšem zvládne mnohem rychleji.“ A slib skutečně splní.

V České republice existuje několik systémů půjčování e-knih. Systém organizovaný společností Palmknihy v kooperaci s knihovnou Jana Drdy v Příbrami (v případě místní knihovny na Hradištku) funguje tak, že se čtenář musí přihlásit na serveru palmknihy.cz a do místní knihovny. Na čtecím zařízení – telefon, tablet i některé hardwarové čtečky – má nainstalovanou aplikaci „e-reading“. Při prvním použití se musí z této aplikace přihlásit do knihovny. To všechno je dostupné zdarma. Pak už jen v katalogu místní knihovny vybere knihu, po které touží, zaškrtně souhlas s podmínkami půjčování, klepne na políčko „půjčit“ a kniha se nakopíruje do seznamu půjčených knih na palmknihách, odkud si ji, i opakovaně, může stáhnout do svého čtecího zařízení (může použít i více zařízení najednou). Kniha je na 31 dní jeho. Zdarma. Ovšem knihovna za každou výpůjčku zaplatí 49,00 Kč. Podmínkou je, že přihlašovací e-mailová adresa je ve všech přihlášeních stejná a na čtecím zařízení je operační systém Android v.4,1 a vyšší nebo „nakousnuté jablko“. Pro systém Windows půjčování nefunguje. Číst ji můžete již bez připojení k internetu.

Z nabídky e-knih na palmknihy.cz jsem si vybral nahodile 20 knih nabízených za 200 až 300 Kč, které bych si rád vypůjčil. U deseti jsem byl neúspěšný. Tudiž, ne každá e-kniha nabízená ke koupi se dá i půjčit. Paní knihovnice v jednom informačním e-mailu vyzvala čtenáře, aby reagovali na zahájení půjčování e-knih. Podělil jsem se s ní o své zkušenosti a dostal tuto odpověď: „Čekala jsem, že se v této (koronavirové) době projeví větší zájem o e-knihy, nicméně se ukázalo, že to bude spíše okrajová služba využívaná jen několika jedinci. Vlastně mě to těší – nemusím se bát, že ubudou fyzické návštěvy lidí v knihovně.“

Neubudou.

Text: VLADIMÍR GLASNÁK

Elektronické výpůjčky
Odkudkoliv, kdykoliv a zdarma
Více než 8 500 e-knih

se nedávno sloučily do společnosti Palmknihy. Zaregistroval jsem se na jejich webových stránkách, získal několik knih a na roky je přestal využívat. Když přišla místní knihovna na Hradištku s nabídkou půjčování e-knih, využil jsem příležitost k vyzkoušení této služby. Velmi mě překvapilo, že si server pamatoval moje aktivity, na které jsem já sám už dávno zapomněl, a ukázal mi seznam textů, které jsem tam měl uloženy. Nuž, internetová

HARFISTKA Z HRADIŠTKA

Patnáctiletá Anička Buriánková opouští v těchto dnech Základní školu Hradištko a nastupuje ke studiu na Gymnázium Na Zatlance. Hraje na harfu, zpívá a ráda čte.

Vzhledem k právě ukončenému několikaměsíčnímu vzdělávání mě nejdříve zajímalo, jak Anička studium z domova prožívala. „Myslím si, že jsem to zvládala dobře. Možná se mi to dokonce v některé dny líbilo více, protože ve třídě je hluk, občas řešíme i třídnické věci... a u pár předmětů se stalo, že jsme toho v hodinách udělali míň než já sama doma. Videohodiny mě moc nebavily, protože bych si to radši udělala všechno sama, ale také jsem se jich účastnila. Samozřejmě jsem ráda, že jsme se vrátili do školy. Byl to náš poslední rok a mrzí mě, že jsme si ho nemohli pořádně prožít.“ V rámci tradice malovali žáci devátého ročníku na zeď školy obrázky, které je vystihují. Hádejte, co namalovala Anička? Harfu. Jak se k tomuto netradičnímu hudebnímu nástroji dostala?

„Maminka mě vzala do ZUŠky na Zbraslav na přijímačky, na což ji přivedla babička, protože říkala, že hezky zpívám... Rok jsem tam chodila na hudební nauku a paní učitelka mi nabídla hru na harfu... to mi bylo šest let. Začínala jsem na dětskou harfu – háčkovou (nad strunami jsou háčky, kterými se zkracují struny a ty pak znějí o půl tónu výš) a posledních asi pět let hraji na pedálovou. Tento nástroj se mi od začátku líbil a nad jiným jsem nepřemýšlela. Od mamky jsem slyšela, že jsem v první třídě měla krizi, moc se mi nechtělo cvičit a ona mi to vždycky musela připomenout, ale já si to už nepamatuji. Cvičím sama, vím, co mám umět, a nějak si to vždy rozvrhnu. Většinou hraju více o ví-

kendu, ale je to pokaždé jiné podle toho, jak těžkou skladbu se mám naučit.“

Celých deset let učí Aničku hře na harfu paní MgA. Vendulka Vaňková, sólo harfistka Státní opery Praha. Všem svým žákům (patří mezi ně i několik chlapců) věnuje mnoho

času, pořádá pro ně koncerty a jezdí s nimi na soustředění i zájezdy do spřátelených uměleckých škol (např. v Bratislavě či Liberci). Jednu ze dvou soutěží pro harfisty dokonce sama založila. Anička se jich také úspěšně účastní (obsadila dvakrát 2. místo

na Československé soutěžní harfové přehlídce ZUŠ, 2. místo v mezinárodní Harfové soutěži profesora Karla Patrase (otec Dády Patrasové) a získala i čestné uznání za nejlepší interpretaci povinné skladby). Jejimi oblíbenými skladbami jsou Quatre Préludes Marcela Tourniera, díla Bernarda Andrése a Alfonse Hasselmanse.

A jak to Anička s hudbou plánuje dál? „Ráda bych pokračovala – do maturity bych chtěla určitě chodit do ZUŠky na harfu i zpěv. A dál

uvidím, jaké budou možnosti. Hudbě bych se ráda věnovala i nadále.“

Kromě hry na harfu se Anička věnuje i klasickému zpěvu. Také tento obor navštěvuje na ZUŠ Zbraslav. A donedávna i tančila, nejdříve se jednalo o balet a později latinsko-americké tance. Tyto zájmy ale musely v 9. třídě ustoupit přípravným kurzům na přijímací zkoušky.

Dalším velkým Aniččiným koníčkem je četba. „Čtení mě baví už od první třídy. Mám hrozně ráda Harryho Pottera, ale i Otu Pavla, Eduarda Štorcha, Jacka Londona – prostě takovou klasiku. Kvůli přípravě na přijímací zkoušky jsem v poslední době moc nečetla, tak se těším, že na to budu mít zase víc času. Momentálně čtu Sherlocka Holmese, strašně moc se mi líbí. A ještě mám ráda sérii Kočí válečníci od Erin Hunterové – překládá ji paní Petráková, která bydlí na Hradištku a která mi to doporučila. Je to krásně napsané. Dále mám ráda detektivní knížky od Sandry Brown.“ K některým autorům se Anička dostala přes rodiče, další objevila přes povinnou četbu zadávanou ve škole... Aktuálně se chystá přečíst Bílou nemoc, Válku s mloky, Zahradníkům rok a Občejný život.

Přejeme Aničce mnoho štěstí při plnění jejích studijních i hudebních snů.

Text: KLÁRA BUDILOVÁ;
foto: archiv A. B.

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB HVOZDY, O.P.S.

V nevelké vzdálenosti, pouhých 26 km ze středu Prahy, vyrostlo ve třicátých letech 20. století mezi Davlí a Štěchovicemi uprostřed lesů krásné rekreační letovisko Hvozdy nad Vltavou. Zde byla následně vybudována vilová kolonie tzv. „Hvozdařů“, kteří zde buď stavěli, nebo si prostě pouze koupili lesní parcely, které oplotili a užívali si přírodní krásy ve vlastním lese s panoramatickým výhledem do dalekého kraje horského rázu.

Již v roce 1933 tady byly lesní parcely prodávány pražskou realitní kanceláří a v relativně krátkém čase zde bylo v tomto období postaveno 25 zděných vilek a mnoho dřevěných vikendových chat. Přímou do Hvozdů byly v této době zřízeny dvě autobusové linky – jedna státní, která jezdila z tehdejšího Wilsonova nádraží (dnešní Hlavní nádraží v Praze) a druhá soukromá autobusová linka jezdící z pražského Smíchova.

Z temné minulosti letoviska

V padesátých letech minulého století v době procesu s Rudolfem Slánským byla ve Hvozdech internována na nějaký čas jeho rodina. V listopadu 1951, poté co byl Rudolf Slánský zatčen jako tzv. hlava protistátního spikleneckého centra, byli manželka Josefa Slánská a šestnáctiletý syn Ruda příslušníky státní bezpečnosti odvezeni do tramské chaty ve Hvozdech. Brzy poté je přestěhovali do větší chaty, kde se shledali s dcerou Martou a chůvou Růžnou.

V oblasti Hvozdů byl v následujících letech vybudován celý oplocený areál, který sloužil jako rekreační středisko pro tehdejší vysoko postavené politiky komunistického režimu. Velice oblíbený a hojně navštěvovaný byl také prezidentem Novotným.

ním postižením v ČR, která začala poskytovat pobytovou sociální službu Týdenní stacionář. V roce 2008 byly služby rozšířeny i pro veřejnost, a to zřízením ambulantních sociálních služeb Sociálně terapeutické dílny, Odborné sociální poradenství a Sociálně

aktivizační služby pro rodiny s dětmi. V roce 2012 pak došlo k dalším změnám. Přibyla nová pobytová služba, tzv. Odlehčovací služba pro osoby s mentálním a zdravotním postižením a v únoru byla založena nová

Současnost

V současné době jsou všechny naše služby zařazeny do sítě registrovaných poskytovatelů sociálních služeb ve Středočeském kraji a Praze. Poskytujeme služby sociální péče, prevence a poradenství. Nabízíme dvě sociální pobytové služby (Týdenní stacionář, Odlehčovací služba) pro osoby s mentálním a zdravotním postižením. V areálu se nachází celkem pět domků typu OKAL, hlavní bu-

dova a šest objektů dílen s jejich zázemím. Uživatelé našich služeb mohou využívat keramickou dílnu, cvičnou kuchyňku, skleník, venkovní bazén, hřiště, venkovní posezení s ohništěm či venkovní kuželky. Součástí areálu je parkoviště před hlavní budovou, ve které se nachází kanceláře, jídelna, společenská a relaxační místnost. Pro naše uživatele pořádáme velkou řadu zajímavých akcí, jako jsou různé výstavy, návštěvy kulturních a společenských akcí, sportovní události, pobytové zájezdy či návštěvy zajímavých míst. Sociální služby poskytujeme také v **detašovaném pracovišti v Multifunkčním centru ve Štěchovicích**. Zde se zaměřujeme na ambulantní a poradenskou činnost pro široké spektrum cílových skupin, které potřebují podporu, pomoc nebo radu, jako jsou např. rodiny s dětmi, osoby se zdravotním postižením, senioři či děti a mládež.

Více informací o naší společnosti a našich službách se dozvíte na stránkách www.css-hvozdy.cz nebo v některém z dalších čísel Zpravodaje.

Text: JAKUB ČANDA

Po „sametové revoluci“ v roce 1989 zůstal areál Hvozdů opuštěný v rukách státu. V roce 1995 byl založen Speciální domov mládeže Hvozdy, na který byl areál z rozhodnutí Parlamentu ČR převeden. Později se z domova stala Společnost pro podporu lidí s mentál-

nástupnická společnost Centrum sociálních služeb Hvozdy, o.p.s. Následující rok, na základě potřeby a v součinnosti s okolními základními školami, jsme zaregistrovali poslední ambulantní službu Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež.

PODĚKOVÁNÍ Z PIKOVIC

Pikováci jsou velmi vděční paní Spiegelové, která od samého počátku zcela nezištně poskytovala potřebné množství roušek a ještě stihla vozit své výrobky zoufalým sestřičkám do pražských nemocnic. Paní Spiegelová – děkujeme, moc si toho vážíme!

LETOŠNÍ JARO BYLO Z POHLEDU HASIČŮ O POZNÁNÍ KLIDNĚJŠÍ

V posledních letech si hasiči z Hradišťka a Pikovic zvykli na to, že jaro pro ně bývá poměrně náročným obdobím, neboť nebyvalo příliš deštivé, což např. v kombinaci s častým pálením zahradního odpadu po zimě znamenalo zvýšenou frekvenci výjezdů (v některých obdobích se vyjíždělo k nějaké události prakticky denně). Letos tomu však bylo jinak.

„Koronavirová krize“, která na naši zemi dolehla, se zjevně podepsala i pod počet událostí, které musely složky integrovaného záchranného systému řešit. Členové jednotky sboru dobrovolných hasičů Hradišťko (JSDH Hradišťko) se přesto připravovali i na ty nejhorší scénáře, které by mohly u zásahu nastat. Jednalo se zejména o vybavení jednotky potřebnými ochrannými prostředky a upřesňování postupů na místě zásahu, aby byl eliminován případný přenos nemoci COVID-19, přičemž veškerá instruktáž musela probíhat on-line, neboť nebylo možné kvůli vládním opatřením organizovat pravidelný výcvik jednotky.

Nicméně výjezdová činnost jednotky nebyla nijak omezena a od posledního vydání Zpravodaje absolvovala JSDH Hradišťko celkem 11 výjezdů, z nichž se v pěti případech

jednalo o požáry, třikrát se vyjelo k dopravní nehodě, ve dvou případech šlo o planý poplach a v jednom případě o poskytnutí součinnosti zdravotnické záchranné službě a Policii České republiky.

Ze zmíněných požárů byly nejzávažnější zejména ty, k nimž došlo 14. a 25. dubna 2020. V prvním případě se jednalo o požár chaty v Pikovicích a v druhém o požár louky poblíž budovy Národního filmového archivu v části obce Brunšov. V případě ostatních požárů šlo převážně o požáry kompostů či drobného porostu. Z dopravních nehod byla nejzávažnější ta, při níž dne 9. dubna 2020 došlo ke střetu motorkáře s nákladním vozidlem v Měchenicích, kdy zásah komplikoval též hustý provoz a nedaleká dopravní omezení. Z hlediska nasazení sil a prostředků byl celkem náročný i zásah, ke kterému došlo

dne 22. května 2020 v Pikovicích, kdy byl nasazen člun a další vybavení určené k zásahu na vodních plochách na řece Sázavě, aby bylo možné přepravit pracovníky zdravotnické záchranné služby k jedné z těžko přístupných chat.

Text a foto:
ZDENĚK PROŠEK

NOVÉ METODY ZÁCHRANY SRNČAT PŘED SEKAČKOU

Myslivost je obor, který svou činnost poměrně striktně staví na dodržování tradic a odkazu starých mysliveckých kmetů. Ale i my myslivci musíme jít s dobou a naučit se využívat všech možností, které využít jdou, jsou ku prospěchu věci, a hlavně pomohou volně žijící zvěři.

Každoročně se snažíme, jak je naší povinností, procházet louky před sečením a že jich v okolí Hradišťka není málo. Myslivci stárnou, času ubývá a letos to vypadá, že kvůli počasí plnému deštových přeháněk bude vše posečeno v co možná nejkratším čase, jak jen to zemědělské technologie dovolí. Protože procházení těsně před sečí vyžaduje velkou míru flexibility a lidí, rozhodli jsme se využít všechny dostupné prostředky, jak čerstvě kladená mláďata ochránit.

Klasickým způsobem prevencí je procházení s vycvičenými psy a zapachování traviny tak, aby srnčí máma vyhodnotila, že není pro kladení srnčete bezpečná. Mnohem efektivnější se jeví projít traviny pár dní před sečí

a rozházet smotky dřevité vlny napachované speciálním sprejem. Pach těchto smotků má imitovat pach predátorů a donutit srny odvést srnčata z nebezpečného prostoru. Při sečení a obracení se smotky rozpadnou a aplikovaný pach během pár dní vyprchá. Tato metoda je tedy neškodná i pro hospodářská zvířata, pro která je seno připravováno.

Dalšími metodami, které letos zkoušíme poprvé, jsou zvukové plašiče a dron s HD kamerou. Plašiče vydávají přerušovaný vysoký tón, nepříjemný pro zvěř, ale i pro lidi – proto je použití limitováno blízkostí obydlí,

lí, kam stejně srny klást ani odkládat mladé nebudou. Dron je zatím takový doplněk, se kterým se učíme a zjišťujeme jeho limity. HD kamera není v příliš vysoké travě, která letos je, tolik účinná a zvěř se špatně hledá. Ideální by bylo použít v brzkých ranních hodinách těsně před sečením termokameru. Dron znamená do aplikace GPS polohu přítomné zvěře a pak už stačí vydat se na tato místa a mláďata přemístit do bezpečí. Dron i jeho vybavení je však velmi nákladné, bavíme se o desítkách tisíc korun, uvidíme, zda bude jeho pořízení v našich možnostech.

Věříme, že uvedené metody pomohou uchránit zvěř a jejich mláďata před poraněními, která bývají většinou smrtelná.

Text a foto: RUDOLF ZDĚNEK

OKRESNÍ KOLO SOUTĚŽE MLADÝCH MYSLIVCŮ

ZST – Zlatá srnčí trofej je soutěž pro mladé myslivce a ochránce přírody. Letos se koná již 50. ročník, bohužel okolnosti příliš nepřílých pořádání okresních kol a projev se i na organizaci Národního finále, kterého se účastní vítězové z okresů.

V předešlých letech jsme využili zkušeností a skvělého zázemí kolegů ze sousedního benešovského okresu. Letos, kvůli „čínskému moribundusu“, jsme se museli organizace zhostit my. Potěšilo nás, že se zúčastnily i děti mimo náš myslivecký kroužek, a věříme že si všichni celé soutěžní odpoledne užili a odnesli si spoustu hezkých cen a hlavně zážitků. Poděkování patří ČMMJ – Lucii Kolouchové za přípravu většiny materiálů a velkou podporu a také sponzorům – pánům Neužilovi a Pipotovi.

Gratulujeme vítězkám, které vzešly z řad „našich“ dětí, a držíme palce v národním finále, kde budou náš okres reprezentovat Maruška Buriánková v mladší kategorii a Hanka Zdenková – letos poprvé mezi staršími. Dopravnou kategorií byla i soutěž ve střelbě vzduchovou puškou. Nejlepším střelcem byla opět mladá dáma, Nikola Pipotová. A pak že myslivost je pánská záležitost... Kluci, tedy máte se co učit a dohánět. ☺

Myslivosti a šikovným dětem zdar!

Text a foto: RUDOLF ZDĚNEK

Nakreslila: BARBORA BURIANOVÁ

VÝLET ZA PŘEŘÍZNUTÝM MLÝNEM

Za pozoruhodnými místy nemusíte putovat nikam daleko. Jedním z nejfotogeničtějších míst naší republiky je bezesporu vyhlídka Máj u Teletína. Její návštěva je však už jen pro otrlé, kterým nevadí davy lovců těch nejlepších záběrů pro facebookové a instagramové profily. V okolí Teletína se dá vyrazit i na méně známá, ale přesto krásná místa.

Jako výchozí místo si můžete zvolit Vysoký Újezd, kam snadno dojedete autobusem nebo autem, které na rozdíl od Teletína bude kde zaparkovat. Gotický kostel Narození Panny Marie s barokními prvky pochází z let 1301 až 1340 a je hlavní dominantou širokého okolí. Je odsud krásný výhled na okolní zalesněné kopce i zelené louky. Na půdní prostor kostela se vztahuje ochrana z důvodu výskytu netopýra velkého. V bezprostřední blízkosti kostela se nacházela středověká tvrz, na jejíž existenci, včetně několika dalších tvrzí, nedávným výzkumem upozornilo Společenství Mezi řekami.

Vydejte se po modré turistické značce podél potoka Třeblová směrem k Pexově luhu. Pár kroků před prvním rozcestím narazíte na dva sruby a krásně upravenou rozkvetlou skalku ve svahu. Na rozcestí před rybníkem se napojte na žlutou značku. U studánky Anežka se vám otevře nádherný pohled na obnovený rybník s opraveným mlýnem. Ten vypadá jako přerýznutý, k čemuž došlo z důvodu

těžce řešitelnému boji s vlhkostí. Hlavní štít je obnažen z obou stran a díky proudění vzduchu bylo odvráceno jeho zbourání. Do zbylé části mlýna vniká prosklenou zdí dostatek světla a slunce. Projekt přestavby mlýna na bydlení od architektů J. Stempela a J. J. Tesaře se v roce 2018 dostal do finále Národní ceny za architekturu. Kouzlo domu podtrhuje i upravená zahrada ve svahu a dokonalá funkční replika mlýnského kola. Příjemný je i následující úsek cesty podél potoka s několika brody a vodopády. Na dalším rozcestí se můžete rozhodnout, zda si uděláte zacházku až k břehu Vltavy, nebo se vydáte rovnou směrem k Teletínu. Nedoporučuji pokusit se zdolat trasu na kole nebo s kočárkem, přes cestu leží mnoho padlých stromů, o to více si však připadáte jako v pralese. Až vystoupíte z lesa, dejte se první možnou odbočkou vlevo mimo značenou turistickou trasu na vyhlídku Bednář. Naskytnete se vám krásný pohled na Svatojánské proudy a na Třebenice. Z vyhlídky můžete pokračovat směrem

k vyhlídce Máj přes vrch Kročákov, kde stála další z několika středověkých tvrzí.

Pokud se vrátíte na žlutou turistickou stezku a dojdete do Teletína, možná vám bude povědomý rybník a první statek nalevo. Právě zde bydlela rodina J. Abrháma ze seriálu Hraběnky. U hlavní silnice si můžete dopřát odměnu za zdané kilometry, dvojtihodné koláče paní Vopršalové jsou dalším nezapomenutelným zážitkem tohoto výletu. I na tomto místě se můžete dočíst o existenci středověké tvrže. Kam vás povedou vaše kroky dál, je už jen na vašem rozhodnutí. Můžete zde nasednout na autobus, vydat se zpátky do Vysokého Újezdu (raději po louce než po silnici) nebo pokračovat v cestě po žluté turistické stezce až do Třebšína.

Délka trasy Vysoký Újezd – Teletín: 7,3 km (kratší varianta bez odbočky k Vltavě a na vyhlídku Bednář: 4,2 km)

Text a foto:
LUCIE HAŠKOVÁ

NALEZENÝ ZÁPIS DO OBECNÍ KRONIKY Z ROKU 1968

Obecní kronika byla vedena mezi roky 1921–1965. Posledním kronikářem byl ředitel místní základní školy Rudolf Donda. Ke vzácnému objevu došlo před nedávnem na obecním úřadě při náhodném otevření potrhanych desek, které ukrývaly zápisy do obecní kroniky za roky 1965–1968.

V tomto krátkém období se psaní kroniky ujal tehdejší člen školské a kulturní komise Jan Weinzettl. Ve svém zápise se omlouvá občanům za to, že jeho zápisy nebudou tak obsáhlé jako za předchozího kronikáře. J. Weinzettl se psaní kroniky ujal až v roce 1967 poté, co nástupce R. Dondy za dva roky nenapsal ani čárku. Zápis ovšem končí sdělením, že se stěhuje a doufá, že budoucí kronikář obce bude mít od občanů více pochopení a odpovědnosti. Otázka, zda se vůbec nějaký kronikář po roce 1968 našel, zůstává stále nezodpovězena. Nevíme o žádné kronice, která by byla v tomto období vedena. Možná že stále někde leží dílčí zápisy z jednotlivých let předkládané zastupitelstvu ke schválení. Ze zápisu J. Weinzettla přinášíme velmi zajímavou reflexi srpnových událostí z roku 1968.

1968

Tento rok se vyznačoval mnohými změnami. Po známém LEDNU jsme se dozvěděli, co se stalo v letech padesátých. Bylo to neuvěřitelné. Z novin, které pomalu psaly to, co se dříve psát nesmělo, jsme se dozvěděli například, kdo od nás z nejbližšího okolí byl vězněn, kde a proč. Byla to doba „temna“. Teprve nyní mohl každý z nás volně si vydechnout a říci, co chtěl. Éra Novotného temna byla nenávratně pryč. Byl vytyčen Akční program, podle kterého se nám rýsovala vskutku lepší budoucnost, v našem státě. Připravované volby do MNV Hradištko se konaly v ovzduší dříve nevídaném. Nyní se nebál nikdo kritizovat druhého, a tak v té naší bouřlivé předvolební schůzi, která se konala za veliké účasti občanů, se najednou stalo to, že kritizovaný nechtěl přijmout funkci na příští období. Přišlo jaro 1968 a léto, kdy se nám opravdu zdálo, že vše špatné jest za námi a jen to dobré před námi. Občané byli snad úsměvnější, k sobě ohleduplnější, zkrátka nastalo v té době pro nás z předcházejícího temna – svítání.

Přišel 21. srpen!

Ráno se zděšení občané z rozhlasu dozvěděli, že jsme okupováni vojsky varšavské smlouvy. Tohle nikdo nečekal, i když jsme věděli, že se trochu mezi signatáři varšavské smlouvy přiosťřilo. Byl to den strašný. Všechny radiové přijímače byly v činnosti. U nás v závodě OTK se poslouchalo na všech pracovištích. Občané byli zmateni. Maně vzpomínali na březen 1939, kdy nás náhle, ovšem přece jenom ohlášeně přepadli Němci. Ani my chlapi jsme se toho

neblahého srpnového rána neubránili slz!

Co jsme jim udělali? Jakou příčinu jsme jim dali k takovému činu? Tohle měl každý z nás na mysli. Přes to, že v prostoru Hradištko se neobjevil žádný okupační voják, přes to jsme zde ve dne v noci u přijímačů sledovali, co se děje v Praze a v jiných krajích naší vlasti. V době, kdy se objevilo mnoho plakátů s našimi představiteli, v té době se tiskly v našem závodě plakáty s prezidentem Svobodou a Dubčekem a s nápisem „Věrní zůstaneme“. Dále malé trikolorky se jmény Svoboda-Dubček. Toto vše se pak roztvářelo do Prahy a okolí. Na silnicích se objevila hesla „Ať žije Svoboda, Dubček, Císař“ a také nápisy vyzývající agrese, aby šli pryč!

Nastala horečka nákupní. Obchody v obci měly za několik dnů takový obrat, jaký nedělaly dříve za mnoho měsíců. Vázlo v určitých sortimentech zásobování. Naši občané jako každý řádný příslušník republiky tyto činy vojsk varšavské smlouvy plně odsuzovali. Žel i v naší obci se našli dva nebo tři občané, kteří okupaci schvalovali.

Doufejte! Doufejte! Neztrácejte naději! Asi v tom tónu se nesly veškeré zprávy, v tom duchu se vedly rozhovory mezi občany. Tolik, tolik rádi bychom doufali, ale co se to děje v naší republice? Co stále tolik vojska, co zde dělají? Na Benešovsku zejména u zámku Konopiště se soustřeďuje vojsko. Půjdu také tak rychle pryč, jako přišli? Žel Bohu velká část zde

zůstává na neurčito. A opět pozvolné, ale důsledné omezení. Znova cenzura tisku, rozhlasu a televize. Ku konci r. 1968 už tak radostně a s chutí nečteme, neposloucháme. Nedá se nic dělat. Vskutku se nedá nic dělat??

V listopadu a prosinci nastává neohlášené zdražení určitých druhů spotřebního zboží i potravin. Přes to jest letos neutuchající honba za nákupy. Lidé kupují o překot, dokonce i takové věci, které nepotřebují. A co jest obzvláště bolestivé, jest u nás nedostatek uhlí v uhelných skladech. A tak končí pro naši republiku rok 1968, který sice dobře začal, ale nešťastně skončil.

Poznámka pod čarou, která byla určena pouze pro zastupitele, nikoli k zapsání do kroniky:

Poznámka k „srpnovým“ událostem. Dne 27.1.1970 jsem se zúčastnil aktivu kronikářů Prahy-západ i východ, který se konal v budově okresu Praha-východ na nám. Republiky č. 3. Zde jsme dostali tyto informace. Kronikáři, kteří tyto události popsali bezprostředně jsa informováni tiskem, rozhlasem i projevy představitelů státu – nechť toto do kroniky zaznamenají. Tento zápis v kronice nesmí být opravován, škrtán atd. I tyto zápisy mají prý do budoucna svou cenu.

Jelikož se s odstupem doby staly změny, nebrání se žádnému funkcionáři MNV v tom, aby k zápisu zaujmul své stanovisko, popřípadě určité body zápisu vyvrátil a uvedl na míru odpovídající současnosti.

Foto: JIŘÍ ŠUBR

Vážená redakce, v posledním Zpravodaji mě zaujala krátká zmínka o autobusových zastávkách, kterou si dovoluji trochu doplnit. Naprosto souhlasím s tím, že vidím jako problém, že se poslední dobou hledí spíše na design a už méně na účelnost zastávek. Prostě je vidět, že je často navrhují i schvalují lidé, kteří sami autobusem nejezdí – typicky třeba nové zastávky na náměstí na Zbraslavi, které sice vypadají hezky, ale jejich užitná hodnota se blíží nule. Nemají boky, takže v zimě a dešti profukují a člověk často zmokne i pod stříškou. Jsou malé, takže se tam vejde jen pár lidí, a hlavně jsou kompletně prosklené, takže v létě, když je dnes běžně přes 30 °C, tak se na celém náměstí na Zbraslavi nemáte kam schovat do stínu a čekat tam na autobus je doslova žhavé peklo.

Pokud se na Hradištku budou řešit i nové autobusové zastávky, tak by to bylo super, protože třeba zastávka u zámku je přímo tragická – v zimě i v létě. V dešti se tam ráno na cestě do práce neschová ani polovina čekajících, a naopak v letních vedrech je to podobné jako na Zbraslavi a na zastávce ani v okolí není ani kousíček stínu, kde by se člověk schoval před pálicím sluncem.

Byl bych proto moc rád, aby naši zastupitelé neudělali stejnou chybu jako na Zbraslavi a až budou (konečně) řešit tuto zastávku, tak aby vzali v úvahu i následující aspekty – ráno, na cestě do práce, je na zastávce běžně i 20 lidí, někdy i víc. Zastávka by proto měla mít dostatečnou kapacitu a nejen střechu, ale i stěny, protože bez nich před deštěm příliš neochrání. No a také by neměla být skleněná, jak je dnes v módě, protože pak zase ve vedrech neochrání před sluncem a v prostoru před zámkem není ani žádné jiné místo poskytující stín.

Mně osobně se nejvíc líbí právě zastávka U Rybníčku, která je sice stará, není nijak extra krásná, ale je dokonale funkční – ochrání před sněhem i deštěm stejně dobře jako v létě před vedrem. Kdyby se doplnila třeba o osvětlení a další doplňky, byla by přímo dokonalá. Takové se už dnes bohužel nestaví, ale podobného efektu by se dalo docílit třeba i ze dřeva a v konečném důsledku by to vyšlo i levněji, než současná moderní skleněno-ocelová, navíc většinou naprosto nefunkční moderna.

MICHAL KUPSA,
nezávislý fotograf a novinář

Mám podnět k pravděpodobně nelegálnímu výlepu reklamních letáků. Má vaše obec obecně závaznou vyhlášku o zákazu vylepování mimo plakátovací plochy? Zmíněný výlep se objevuje zejména na sloupech veřejného

osvětlení, sloupech elektrického vedení a kon-
tejnerech na tříděný odpad. Vzhledem k roz-
šíření po celém Středočeském kraji ve městech
a podél cest a silnic a vzhledem k tomu, že je
vždy uvedeno jen telefonní číslo a žádné jiné
identifikační údaje, jedná se nejspíše o ilegál-
ní výlep-reklamu na kácení stromů a zahrad-
nické práce. V katastru města Dobříš se výlep
objevoval také a dle výsledků šetření Městské
policie se jedná o výlep ilegální a je tedy od-
straňován.

Tento výlep zelenočerných plakátů a samolep
(nabízejících kácení stromů) je i v katastru
vaší obce a myslím si, že je potřeba společný

veřejný prostor kultivovat i regulací reklam-
ního smogu.

JÍRA ŠTĚPO, Dobříš

Obec nemá vydanou vyhlášku, kterou by
regulovala šíření reklamy na veřejném
prostranství. Zmíněný výlep reklamních
plakátů lze však považovat za poškozová-
ní veřejně prospěšných zařízení, jako jsou
dopravní značky, zastávky veřejné dopravy,
orientační značení atd., což je podle zákona
č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích,
přestupek proti veřejnému pořádku.

ZÁKAZ VJEZDU NA POČÁTKU POSÁZAVSKÉ STEZKY

Na začátek Posázavské stezky v Pikovicích byla v nedávné době instalována značka „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)“ č. B1, která zakazuje vjezd všech druhů vozidel. V této souvislosti je nutné si uvědomit, že vozidlem je ve smyslu § 2 písm. f) a h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (zákon o silničním provozu) též jízdní kolo. V této souvislosti obyvatelé a chatari z okolí Posázavské stezky nabádají spoluobčany, aby příslušné dopravní značení respektovali a nevjížděli na Posázavskou stezku na kole. Nejde zde o žádné svévolné omezování sportovních aktivit, ale o snahu vyhnout se zbytečným komplikacím spojeným s pohybem na Posázavské stezce, která nebyla postavena pro jízdu na kole a její současný technický stav představuje pro cyklisty značné riziko. K výzvě se připojují též hasiči z SDH Pikovice, kteří mohou potvrdit, že transport osoby, která se na Posázavské stezce zraní, k sanitce je poměrně náročná záležitost z hlediska nasazení sil a prostředků i z hlediska doby, po kterou takový zásah trvá.

SPOLUOBČANÉ Z PIKOVIC

PRODEJ BORŮVEK

110 Kč
litr

Obec: HRADIŠTKO

Den a datum: PONDĚLÍ

6. 7., 20. 7., 3. 8., 17. 8., 31. 8., 14. 9., 28. 9.

Čas: 17:45

Místo: PARKOVIŠTĚ U ZÁMKU

DALŠÍ SORTIMENT:

- Tekutý karamel, Lesní med, Medovina
- Sezónní – okurky máčáky, zel. saláty

KONTAKT

a v případě zpoždění volejte :

Míra Borůvka 737 375 112

e-mail : miraboruvka@seznam.cz

CENÍK INZERCE VE ZPRAVODAJI

Zpravodaj vychází čtvrtletně v nákladu 1 200 výtisků a je zdarma distribuován do každé domácnosti. Zpravodaj podporuje podnikatelské aktivity subjektů působících v naší obci a jejich inzerci a oznámení zveřejňuje formou bezplatné služby (max. 25 % strany A4). Přednostně je umísťována placená inzerce.

Inzeráty zasílejte na adresu

redakce@hradistko.cz

ve formátu **txt, rtf, doc, tif, psd, ai, cdr, jpg** (v případě jpg bez předchozích zásahů do obrázku), v případě hotových inzerátů ve formátu **pdf** (tisková kvalita, nejlépe PDF/x-1 a), a to vždy do konce měsíce předcházejícího vydání Zpravodaje (tj. do konce února, května, srpna a listopadu).

Plošná inzerce (ceny vč. DPH):

- A) celá stránka A4 2 000 Kč
- B) 1/2 stránky A4 1 500 Kč
- C) 1/4 stránky A4 1 000 Kč
- D) 1/8 stránky A4 500 Kč
- E) jednosloupcový inzerát 200 Kč

f) řádková inzerce

jeden řádek – tučné písmo 25 Kč
další řádek – obyčejné písmo 20 Kč
(jeden řádek = 40 znaků)

Rozměry inzerátů:

- A) celá stránka A4 190 x 277 mm
- B) 1/2 stránky A4 190 x 136 mm
- C) 1/4 stránky A4 92,5 x 136 mm
- D) 1/8 stránky A4 92,5 x 65,5 mm
- E) jednosloupcový inzerát š. 57 mm

A

1/1 strany
190 x 277 mm

B

1/2 strany
190 x 136 mm

C

1/4 strany
92,5 x
136 mm

D

1/8 strany
92,5 x 65,5 mm

E

jeden
sloupec

**Krajské ředitelství policie
Středočeského kraje**

SPOLU TO ZVLÁDNEME

NAŠE PRÁCE MÁ SMYSL V KAŽDÉ DOBĚ

Nabízíme:

- profesní a kariérní růst
- pracovní doba 37,5 hod./týden
- 6 týdnů dovolené
- možnost doplnění VŠ vzdělání
- náborový příspěvek 150 000 Kč
- bezúročné půjčky, benefity
- stabilita a jistota zaměstnání
- volba pracovního zařazení

HLEDÁME NOVÉ ČLENY NAŠEHO TÝMU

725 523 406

poj.nabor@pcr.cz

policie.cz/nabor

Scan me

FYZIOTERAPIE a úleva od bolesti

Fyzioterapeutka Petra Vondrášková, DI.s.

- individuální terapie a cvičení
- měkké a mobilizační techniky
- kineziotejpíng
- klasické regenerační masáže
- rašelínové zábaly
- poradenství

Možnost vystavení dárkového poukazu

Provozovna:

Benešovská 327, Hradištko
(v budově zdravotního
střediska, 1. patro)

Provozní doba:

Pondělí a čtvrtek
dle předchozího objednání
na tel.č.: 776 021 451

více na: www.fyziohra.cz

portugalské zdravé a chutné TOP krmivo happyOne

"Středomořská strava" pro psy a kočky

bližší informace na www.fitbreed.cz

využijte možnost (po domluvě) osobního odběru ze skladu
Českomoravské společnosti chovatelů (po objednání
a platbě on-line na webových stránkách)

GRANULE20
kupon na slevu 20%
platný do 31.8.2020

e-mail: krmiva@cmsch.cz
tel: 607 777 717

FitBreed®
KRMENÍ V PRAXI

ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA
MINISTERSTVA
VNITRA ČR

211

Pošta partner

Hradištko

Od **1. 7. 2020**

můžete využívat
kontaktní místo
ZP MV ČR
na České poště
Pikovice 276

www.211.cz

Kontaktní
místo

ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA
MINISTERSTVA
VNITRA ČR

211

HASIČI HRADIŠTKO

POŘADAJÍ NÁHRADNÍ AKCI ZA POUŤOVOU ZÁBAVU

POUŤOVKA JINDY

12. září 2020

PO CELOU DOBU KONÁNÍ NÁS SE
SVOJÍ KYTAROU BUDE PROVÁZET
KTERÉHO V PODVEČER
PŘERUŠÍ DECHOVKA

PETR

URBÁNEK

MILANA ZEMANA

A ABY SI OPRAVDU KAŽDÝ
NAŠEL TO SVÉ, VYSTOUPÍ
V NOCI, JAKO HLAVNÍ HOST

VEČERA, OSVĚDČENÁ ROCKOVÁ SKUPINA

VSTUPNÉ - 150 Kč ★ PÍPY SE BUDOU UZAVÍRAT V NEDĚLI RÁNO
ZA KUROPĚNÍ ★ PIVO BUDEME TOČIT I DO VAŠICH DONESENÝCH
PŮLLITRŮ ★ OBČERSTVENÍ BUDE PO CELOU ZÁBAVU ZAJIŠTĚNO

